עיריית יהוד-מונוסון

ישיבת מועצת עיר

מן המניין

מס' 11/26

מיום 7/9/2026

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 11/26
שהתקיימה ביום שני 7/9/26 בשעה 18:00 בבניין העירייה

נוכחים:

אמנון סעד	- ראש העיר
שמואל רוטמן	- מ"מ וסגן ראש העיר
יובב גוניקמן	- משנה לראש העיר
ויקטור ג'נח	- חבר מועצה
משה מגן	- חבר מועצה
ורדי בושרי	- חבר מועצה
חיים איפרגן	- חבר מועצה
ברק עטרי	- חבר מועצה
הדר מימון	- חבר מועצה
דוד חדד	- חבר מועצה
דוד מזרחי	- חבר מועצה

חסר:

יוסי חזן	- סגן ראש העיר
שימי בונפיל	- סגן ראש העיר
ליאור גלבוע	- חבר מועצה
יעלה מקליס	- חברת מועצה

סגל:

גיל סימנהויז	- מנכ"ל העירייה
עו"ד רוני חלמיש	- יועמ"ש
שני משיח	- משאבי אנוש
חי מיטלמן	- עוזר ראש העיר
יעקב דץ	- מנהל הסכם הגג
שרון מאירוביץ'	- דוברת העירייה
ליאור בוקר	- פניות הציבור
אלכסנדרה מרון	- רואת חשבון

על סדר היום:

1. דבר ראש העיר והרמת כוסית לרגל ראש השנה תשפ״ז.
2. אישור פתיחת תב״ר בסך של 5,000,000 ₪ - הקמת שצ״פ לאורך המובל הפתוח מדרום לרח׳ שבזי.
3. דיווח של חברי המועצה על נסיעתם לטקס לציון 83 שנים לפרוץ מרד גטו שהתקיים בביאליסטוק.
4. השבת שטח בחלקה 43 בגוש 6692 לרשות הפיתוח מכוח חובה שבדין (תכנית יד/6177 ״מתחם העצמאות״).
5. אישור הדו״ח הכספי והדו״ח המילולי לשנת 2025 של החברה למוסדות חינוך ביהוד מיסודה של הסוכנות בע״מ (חל״צ) 510496029.
6. הארכת שירות מעבר לגיל פרישה של הגב׳ אידה פרנקו עובד, בשנה נוספת וזאת עד ליום 31/10/27.
7. אישור מועצת העיר להעסקה מעבר לגיל פרישה של הגב׳ מרים קליין בצלאל בתפקיד קצינת ביקור סדיר.
8. אישור מועצת העיר להעסקה מעבר לגיל פרישה של הגב׳ רחל אשכנזי בתפקיד סייעת רפואית.

פרוטוקול

סעיף מס׳ 1 - דבר ראש העיר והרמת כוסית לרגל ראש השנה תשפ״ו.

אמנון סעד: אנחנו רוצים להרים כוסית לחיי השנה החדשה. מכיוון שדודי חדד הגיע אז אנחנו ניתן לו את הכבוד לברך. אני מרים את הכוס, אני מוכן לברכה.

דוד חדד: זה גפן או שהכל?

אמנון סעד: זה לראש השנה. אה, זה?

ברק עטרי: לא, אבל זה גפן או שהכל?

אמנון סעד: רגע, הוא מביא את הבקבוק, שנייה.

חי מיטלמן: זה יין?

ויקטור ג׳נח: זה גפן, הנה הוא אומר גפן, יאללה בכבוד.

חי מיטלמן: נראה לי, לא ראיתי.

אמנון סעד: רגע, עוד שנייה יגיע הבקבוק, חכה רגע, חכה.

חיים איפרגן: לפי דעתי זה יין.

ויקטור ג׳נח: זה גפן, גפן. בכבוד, דודי.

אמנון סעד: המברך רוצה לראות את הבקבוק. עוד שנייה הוא יהיה פה.

ורדי בושרי: כתוב שהכל.

חי מיטלמן: צריך לדעת מה זה בשביל לברך. מה זה, יין? וואו.

ורדי בושרי: כתוב ״שהכל״.

דוד חדד: טוב, אני מברך את כולם לשנה טובה. שתחל שנה וברכותיה ותכלה שנה וקללותיה.

אמנון סעד: אמן.

דוד חדד: ברוך אתה ה׳ אלוהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו.

אמנון סעד: אמן. חג שמח.

חי מיטלמן: חג שמח.

ורדי בושרי: זה שהכל?

שמואל רוטמן: כן.

אמנון סעד: אני רגע רוצה להגיד משהו. שנייה אחת.

חי מיטלמן: היום יום הולדת! (שרים לגיל)

אמנון סעד: מחר יום הולדת לגיל.

ורדי בושרי: מה יהיה עם הכיסאות השבורים?

אמנון סעד: הנה, יש לו יום הולדת ומתנת יום הולדת ל-

חי מיטלמן: אמנון, שיבקש משאלה, זה הזמן.

חיים איפרגן: ראש העיר, תמיד היה תקציב, אם היה תקציב היו מקבלים אוכל טוב.

אמנון סעד: לא לא לא, אני אגיד לך.

שמואל רוטמן: חי, מי אחראי פה? אב הבית? תדבר איתו.

הדר מימון: המשאלה שלו שהליכוד יילך הביתה.

<u>אמנון סעד:</u> חיים, יש דבר ראש העיר. אז אני רגע רוצה, אני רוצה רגע להגיד משהו. א'. לברך את גיל סימנהויז לחיים טובים, ארוכים, בריאים. נאחל לו את כל הטוב שאפשר, שנמצא, בכל הברכות שיש, היהודיות והלא יהודיות. בהזדמנות זאת אני רוצה להגיד, אפשר להגיד מקצתו של שבחו באדם, וגם כשאני אגיד הרבה זה עדיין יהיה מקצתו של שבחו באדם.

<u>משה מגן:</u> מקצת שבחו של אדם. אל תדבר אליי בבקשה.

<u>אמנון סעד:</u> יש לי דברים רעים.

<u>שמואל רוטמן:</u> תגיד לו הסר דאגה מליבך.

<u>אמנון סעד:</u> הסדר דאגה מליבך, אין לי דברים טובים להגיד לך. אז אני רוצה להגיד קודם כל תודה רבה מעומק הלב לאיש שמנהל בעצם את כל המקהלה הגדולה הזאת שנקראת עיריית יהוד מונוסון, בעוז, במסירות אין קץ, בדאגה, עד הפרטים הכי קטנים שיש. היה קיץ מטורף. קיץ מטורף ואחת הסיבות שאני כראש העיר יכול באמת לישון בשקט עד כמה שאפשר, גם בימים טרופים של מלחמה, גם בימים של שלום. בבנייה של - סיימנו עכשיו את שני אגפי בית הספר החדשים, יובל ורמז, וגיל ניצח על זה מקרוב. יש עוד המון שותפים לדרך הזאת, דנה ודץ ועוד הרבה, אבל הכל תחת ניצוחו של גיל. טביעת האצבע שלו, טביעת היד שלו ניכרת בכל מקום בעירייה הזאת. זה באמת נדיר כאשר יש אדם שהוא מצד אחד קשוח והוא באמת אפילו מקפיד על קוצו של יוד ומצד שני כל האנשים האלה שהוא איתם במגע ובצורה כזאת והוא דורש מקסימום של אחריות ומקסימום של ביצוע, גם אוהבים אותו, אז זה דבר נדיר במחוזותינו אז אני בפרוס השנה החדשה, דרך אגב גיל היום בחופש ולמרות זאת הוא בא, אז זה עוד פן אחד שמראה על המסירות שלו, על האהבה שלו, על הדאגה שלו, על היכולות שלו. אני חושב שכולנו, כל תושב בעיר הזאת, גם מי שלא מכיר ומי שלא יודע, חב תודה לביצוע ולהתנהגות ולמוסר ולדרך ולמצפן ולמצפון ובסוף לביצוע על הדברים בשטח, הדברים קורים. יש תמיד תקלות, אתם יודעים, פה, שם, אבל בסך הכל אדם ששולט בכל הרזים של כל מה שקורה פה מהדבר הקטן ביותר עד לדבר הגדול ביותר ודברים קורים וקורים לטובה, ואם אין ארגון כזה שיש בראש הארגון, העירייה, לא אני, אז זה בעצם, זאת התוצאה. אתה יכול לראות ראש עיר נחמד והכל וזה וזה וזה אבל אם אין לו אנשי ביצוע במקום הזה, אז קשה להצליח, ואני רוצה להגיד לו פה תודה רבה מקרב לב על כל מה שאתה עושה עבור העיר והעירייה הזאת, אז תודה ! מזל טוב.

(מחיאות כפיים)

דבר ראש העיר - ראיתם, פתחנו בהצלחה. באמת, הדבר הכי חשוב זה בית ספר לחינוך מיוחד. בהתחלת הקדנציה אמרתי לגיל, אני רוצה בית ספר לחינוך מיוחד, אני רוצה, אני רוצה, ואז הוא אמר לי תשמע, יש פתרון, בבית ספר "רמז", ניקח את האגף הזה, נעשה אותו ככה, נעשה אותו ככה. היה אפיון שאלירן והחינוך מצאו שזה התנהגותי נפשי או נפשי בלבד, לא משנה, אני לא אתווכח עם שרון הדוברת אבל זה באמת צעד מאוד מאוד גדול, הפתיחה הזאת של בית הספר לחינוך מיוחד. עמדנו בכבוד, פתחנו את "היובל" בזמן, את "רמז" בזמן,העברנו לשם את הספרייה בגלל שהרסנו את הספרייה הישנה ואת קידום נוער. אז בתוך כל זה אנחנו כל הזמן בתוך לגו מתמשך כזה, בתוך פאזל. אנחנו עושים פה ארבעה גני ילדים, צריכים להביא את בני עקיבא מפה לשם, את בית הכנסת של האתיופים. אנחנו כל הזמן במין מעגל כזה. עשינו מועדון לגמלאים בבית ספר, לא בבית ספר, בגן "רימון", ואז פתאום גן אחד פה שהיה אמור להיסגר, המשיך, של אגודת ישראל, אז לקחנו אותם, העברנו אותם לתוך המבנים החדשים בבית הספר "היובל", מבנים ישנים, סליחה, שסידרו אותם, את התשתיות, את הכל, מזגנים, באמת, וכל זה תוך כדי כל השיגעון הזה.

ויקטור ג'נח, חבר המועצה, יבא מאולם הישיבות

<u>אמנון סעד:</u> שהבית הספר של החופש הגדול נמשך עד סוף יולי. בדרך כלל יש 10 ימים פחות ביולי ויש זמן להתארגן אז למרות כל השיגעון הזה, השנה נפתחה בזמן. בית הספר המקיף נפתח, מנהלת חדשה, אתם מכירים, "אורט". אנחנו תכף נדון מה היה פה לפני. היו שתי בעיות מינוריות שנפתרו. יש עוד איזו בעיה קטנה של מורה שאנחנו בסוף נצליח להעביר אותה מפה, שלא תלמד פה. בזה בסך הכל הדברים הקטנים נפתרו. התחלנו עבודות של-

<u>ברק עטרי:</u> אתה מדבר על בית ספר "הרצל"?

<u>אמנון סעד:</u> כן.

<u>ברק עטרי:</u> אוקיי.

<u>אמנון סעד:</u> עבודות תשתית, ראיתם שהן התחילו באשכנזי ויצמן.

<u>ברק עטרי:</u> זוועה. באמת, באמת, אני רוצה להגיד לך שזה אחד, אשכנזי אתה מדבר, ויצמן?

<u>אמנון סעד:</u> כן.

<u>ברק עטרי:</u> אני עברתי שם בשבועיים האחרונים, לא עבדו בכלל. באמת אני אומר. זה היה נראה כאילו באמת, המדרכות, וואלה היום באשכנזי כמעט דרס אותי, ממש עכשיו כשבאתי, קורקינט, כי אין לו איפה לעבור על המדרכה. כאילו, זה ברמה באמת, אמנון, הרצון הוא באמת טוב אבל בסוף אנחנו באמת התושבים פה נפגעים, אנחנו נפגעים כולנו, להיכנס לעיר ולצאת. עכשיו אם הייתי רואה שבאמת יש עבודה, ראיתי בשבוע האחרון באמת, אני חושב ביום חמישי התחילו לעבוד שם אבל המקום סגור מעל באמת כמעט חודש, אני חושב.

אמנון סעד: לא לא לא לא.

ברק עטרי: לא? שבועיים? סגירה. שבועיים? שלושה?

אמנון סעד: לא, אל תגזים. לא לא.

ברק עטרי: לא עבדו שם, אז כאילו-

אמנון סעד: לא עבדו 10 ימים, אתה יודע, ולכל דבר יש הסבר. אם אתה באמת רוצה לשמוע את ההסבר, תכף אני אמשיך את מה שזה ויעקב יגיד לך למה. אנחנו פותחים כביש, לא יודעים מה יש למטה ובדקו וראו שיש דברים שפתאום לא היו ידועים לפני ולכן הם תרגמו מחדש את התוכניות, סידרו אותן ועכשיו עובדים ב-FULL TIME JOB. עכשיו, בהמשך למה שאמרתי, העבודה תתחלק באשכנזי, ניקח נגיד כל צד ארבעה חודשים. הקבלן שעובד שם הוא קבלן חזק, הוא עשה את זה במוהליבר במעט זמן וכשהוא יגמור צד אחד באשכנזי, הוא יגמור את הצפוני, יעבור לדרומי, אותו דבר בויצמן, יסיים את המזרחי, יעבור למערבי. בכל זאת אני אומר לך, התושבים "סובלים" במרכאות. אין מקום בארץ שאין פקקים, אין מקום בארץ שלא עושים עבודות תשתית. אפשר להגיד איזה יופי, אני אהיה פה, נגיד, נגיד אם אני אצליח להיות פה שתי קדנציות, לחנוך גינות והכל ולהגיד תודה רבה. יהיה רשום פה הייתי ראש עיר. לא, זאת לא המטרה, המטרה היא לחדש את התשתיות בכל העיר, מה גם שהתשתיות האלה תומכות בפינוי בינוי של אשכנזי. אבל כדי שתדעו, לא משנה, אפשר להגיד בחוץ הכל, העירייה חרא וזה, הכל בסדר. רק שתדעו, שזה עדיין מחולק בצורה כזאת שאחרי שנסיים פה נעבור לחלק של מוזלים. זאת אומרת לא הכל נסגר במכה אחת. יתרה מזאת, כדי להשלים את העבודות התומכות בפינוי בינוי של "אאורה", צריך לעשות גם את רחוב העצמאות. את רחוב העצמאות דחינו בעוד שנה, שיהיה קצת שקט לתושבים ולא להמשיך את זה אין סוף. זאת אומרת, אנחנו היום נמצאים בשנה קשה כי גם הורסים את "אאורה" בויצמן, מחר יש טקס.

ברק עטרי: אתה מדבר על ויצמן 48?

אמנון סעד: כן, ויהיו שם משאיות שייצאו מהעיר בכל מיני כיוונים, גם מוהליבר 4-3, אחר כך תהיה רגיעה של לפחות שנה, לא ניגע בתשתיות, לא ניגע בכלום, כדי שהציבור פה קצת יירגע. יש עוד, בבגין מערב אני מקווה שבעוד חודש העבודות יסתיימו ואז יהיו שתי יציאות ימינה, שתי יציאות ישר ויציאה אחת שמאלה. בגין, מערב.

שרון מאירוביץ': עוד מערב.

אמנון סעד: עוד מערב.

ברק עטרי: שתי יציאות ימינה?

שמואל רוטמן: שני מסלולים.

אמנון סעד: שני מסלולים.

שמואל רוטמן: שני נתיבים.

אמנון סעד: שני נתיבים.

ברק עטרי: ימינה יש כרגע, אם אני לא טועה.

חיים איפרגן: לא, יש אחד. אחד, כל הפקקים שם.

שרון מאירוביץ': אחד, אחד יש.

אמנון סעד: כל הפקקים, אבל יהיו שם בסוף שני נתיבים ישר והצומת יזוז קצת ימינה מערבה. בקיצור, יש פה עבודות תשתית גם, גם מי שיכול לראות, יש, התחלנו עבודות תשתית בשבזי שילכו עד כצנלסון. זה ההמשך של המובל, זה כדי שהעיר תתנקז כמו שצריך ולא יהיו פה הצפות כמו שהיו פה פעם בבן צבי וכו'.

ויקטור ג'נת, חבר האופוזיציה, נכנס לאולם הישיבות

אמנון סעד: אז למרות מה שזה נראה לציבור, שזה נעשה בלי שכל, בסדר, תמיד אנשים אומרים העירייה מטומטמים ואני מכיר כאלה שהם גם אגרונומים, גם מהנדסים. אתה רוצה, אני אתן לך את הטלפון של ולנסי, גם הוא שומע, הוא יגיד לך את זה, והוא מבין בהכל-

ויקטור ג'נת, חבר האופוזיציה, יצא מאולם הישיבות

אמנון סעד: וכולנו מטומטמים ואפשר לעשות את זה יותר טוב. אני רוצה להגיד לכם, לא, לכם אני אומר, אני אומר לכם מה אומרים בחוץ, אז זה לא בדיוק ככה. בסך הכל אנחנו עושים את זה באמת, גם האוקיי לפינוי בינוי הבא יהיה בעוד שנתיים, אולי קצת יותר, עד שנסיים את הבנייה של לפחות של ,אאורה", אז זה בהדרגה, זה ממש ממש בהדרגה. בשכונה החדשה, שכונת "גדות", מתחילים לבנות עכשיו בית ספר יסודי, התחלה ספטמבר 2028. עוד- (נשמעים קולות מבחוץ). מי זה, ויקטור? תסגור לו.

שמואל רוטמן: ויקטור. זה משהו.

אמנון סעד: אין שכל אין דאגות. כן. אין שכל, אתה יודע, אני צריך להגיד לך? לך אני צריך להגיד?

משה מגן: ויקטור לא איתנו בכלל.

אמנון סעד: לא, הוא לא איתנו, אף פעם לא היה, רק אתה לא יודע, הוא תקוע ב-98' עם עוזי ובקשי. אני אסביר לך פעם למה אני אומר את זה, כי להם היה הסכם, בקשי מכניס מישהו, עוזי מישהו, בסוף נהיה עירייה של תל אביב, לא יודעים מי עובד, מי. בקיצור, בשורה האחרונה, ב"גדות" אנחנו עכשיו עושים, בונים איזו גינה, גם גינה, גם יוכלו לבוא לשם לטייל שם ולא יהיה דוחק, יהיו גינת ילדים, גינת משחקים, גינת כושר, בית ספר אחד, שישה גנים, תשעה-

גיל סימנהויז: תשעה גנים ושישה מעונות יום-

אמנון סעד: תשעה גנים ושישה מעונות יום, שזה מאוד מאוד חשוב. מעונות היום האלה יהיו מוכנים חלק מהם תוך שנה אני מקווה ב-704, נכון? ויוכלו לשרת פה, כי אתם ראיתם, השנה היה קטסטרופה עם מעונות היום.

ברק עטרי: מעונות יום זה חשוב.

ויקטור ג'נח, חסר האוצה, נכנס לאולם הישיבות

אמנון סעד: מעונות יום גם יהיו בכל מקום שאנחנו בונים, כולל מוהליבר, איפה שהיה כותר פיס, אז גם שם אנחנו בונים חמישה גני ילדים ושלושה מעונות יום, שזה גם כן בתכנון, נתחיל שנה הבאה אולי. אנחנו מקווים מאוד שבשנה הבאה כבר נתחיל לבנות אז תוך תקופה לא ארוכה יהיו פה תשעה או שנים עשר מעונות יום. זה חשוב, זה 0 עד 3.

ורדי בושרי: באילו גילאים?

אמנון סעד: אפס עד שלוש.

שמואל רוטמן: מעונות יום זה מ-

אמנון סעד: אפס עד שלוש. גנים יהיו פה למכביר ואז נוכל את המחסנית הריקה למלא בדברים אחרים, ב-

ורדי בושרי: מצוין.

אמנון סעד: לגיל השלישי והכל, אז בגדול, ונכנסנו לתכנון של בית ספר תיכון חדש לגמרי, גדול, חדשני, אחר מה שנקרא-

שמואל רוטמן: ב"גדות".

אמנון סעד: ב"גדות". ב"שחקים", חשוב מאוד שתדעו, ביום רביעי התעשייה האווירית פותחת את החניון על כביש 40. זה לא פותר לנו כרגע כל כך את הבעיה כי יגיעו לכביש 40 דרך BIG, וזה למה? כי הכביש החדש שעשינו מכביש 40 לתוך התעשייה האווירית מתעכב, לא רוצה להגיד לכם, אבל סתם, חברת החשמל, גם בגין מערב, גם נתקע בגלל החשמל, חברת החשמל לא מצליחה. הם אומרים בטלוויזיה תגידו לנו בואו נטמין-

ורדי בושרי: כן, מה, איפה?

אמנון סעד: איפה? ועזוב, נו, יש לנו בשבזי הרשאה כספית להטמנה של אחד והם לא עשו, אבל מה שיש שם זה ייפתח החניון. אנחנו גם מאמינים, יעקב אומר שעוד ארבעה חודשים, אבל ארבעה חודשים של יעקב זה קצת יותר.

ויקטור ג'נח: זה שנתיים וחצי.

אמנון סעד: אני לא רוצה להגיד. יעקב האופטימי, האופטימיסט המושבע, אבל אנחנו כבר שם, הכביש מוכן, הכביש סלול, רק ההתחברות לכביש 40, זהו. ואז כל הלחץ מ-BIG יירד. יהיה שם גם חניון וגם כניסה משם. כביש 12, הכביש שמוביל מכצנלסון לכביש 40, בעבודה עכשיו. יעקב, כן או לא?

יעקב דץ: כן, כן, בוודאי.

אמנון סעד: ואיפה שנמצא, הרי אנחנו עוקפים את "ציפור השרון", אנחנו לא עוברים דרכה.

ברק עטרי: אין מצב. עוקפים?

אמנון סעד: אנחנו עוקפים, אין זמן לחכות, צריך להפקיע אבל נתתי אור ירוק לעקוף, למה אני אחכה, עד שהם יסתדרו? דרך אגב, זה לא בדיוק שלהם, הם במשא ובמתן עם התעשייה האווירית אבל עזוב, זה לא משנה, מה שחשוב הוא שאנחנו לוקחים קצת שמאלה, עוקפים את "ציפור השרון" ואת כל המוסכים שם לסוף לכביש 40 ושם בסוף יוקם מרלוג של העיר, יהיה משהו יפה סוף סוף, עם מכוניות.

ויקטור ג'נח: איפה לוקחים שם? רק ימינה או גם ימינה ושמאלה?

אמנון סעד: איפה?

ויקטור ג'נח: כשאתה יוצא.

אמנון סעד: כשנצא? צריך להיות ימינה.

שמואל רוטמן: בזמני? ימינה, ימינה.

יובב גוניקמן: ימינה, ימינה.

אמנון סעד: ימינה, ימינה. בסוף יש שם צומת לכל האזורים, ימינה, שמאלה, ישר, לכיוון חניון של אוטובוסים שיהיה בין הדיפו לבין הרכבת הקלה אז יש שם גם חניון שגם מתוכנן עכשיו על ידי רמ"י. בקיצור, זה-

ורדי בושרי: איפה, מעבר לכביש 40, נכון?

שמואל רוטמן: כן.

ורדי בושרי: מעבר?

שמואל רוטמן: החניון הוא מעבר.

ברק עטרי: התכנון של הכיכר באמת ב-BIG, מי תכנן אותה? וואלה אח שלי, אני צריך לקנות ג'יפ, אחי. גם ככה אני לא רואה כלום מהאוטו.

אמנון סעד: אתה לא צריך לראות אבל, מה אתה רוצה לראות?

ברק עטרי: אחי, אבל אתה לא רואה כלום מה קורה מצד שני.

אמנון סעד: אתה לא צריך.

עו"ד רוני חלמיש: אתה לא צריך לראות, תסתכל רק שמאלה.

שמואל רוטמן: לא, האמת, לא, האמת שיש נקודה אבל לא שמים לב לזה.

ברק עטרי: לא נכון, לא נכון. אתה לא רואה, באמת.

שמואל רוטמן: מסתירים, נכון, אבל עזוב, אין מה לעשות.

ברק עטרי: אני אומר את זה מעצמי.

שמואל רוטמן: לא יעזור לך גם ג'יפ, אתה צריך ג'ירפה. לא, באמת שלא, אני מסכים איתך.

ברק עטרי: זו בעיה, אחי.

שמואל רוטמן: זו בעיה אבל זהו, אבל זה חוקי, זה חוקי.

ברק עטרי: אני לא אומר שזה לא חוקי.

שמואל רוטמן: אני מבין אותך. אני טוען שגם באשכנזי יש-

ברק עטרי: יכלו לרדת בעוד 10 ס"מ, 15 ס"מ-

שמואל רוטמן: לא, לא.

ברק עטרי: זה היה משנה מאוד-

ויקטור ג'נח: בא אליי אתמול המשנה, אומר לי איך, אני לא מעורב, לא כלום-

שמואל רוטמן: מי? מי? מי שאל?

ויקטור ג'נח: אמרתי אני לא יודע. אמרתי תלך לגיל, הוא האחראי על כל הדברים.

שמואל רוטמן: מי לא מעורב? מי לא מעורב?

הדר מימון: זה ה"בראשית" שהתרסקה על הירח.

משה מגן: זה מחסום נגד טנקים.

גיל סימנהויז: אפשר זה?

אמנון סעד: כן. טוב. כן, גיל, אתה יכול.

גיל סימנהויז: אפשר כמה מילים ברשותך, ראש העיר? לפני ש-

אמנון סעד: כן, כן.

הדר מימון: זה יום ההולדת שלך, אתה זכאי.

גיל סימנהויז: מחר, לא היום.

ברק עטרי: מזל טוב.

ורדי בושרי: אנחנו רוצים לטעום מהעוגה.

גיל סימנהויז: טוב. קודם כל אני רוצה להגיד תודה רבה לראש העיר על המילים החמות אבל אני רוצה גם מעבר לזה לומר תודה לראש העיר שהוא מאפשר לנו. בסוף, ניהול העירייה ובטח מערכת יחסים בין ראש עיר למנכ״ל זאת זוגיות, זוגיות מורכבת שצריך לדעת לנהל אותה נכון ושכל אחד נותן לצד השני את המקום שלו וכמובן את הכבוד שלו ואת חופש הפעולה שלו, ואני יכול להגיד לך, לראש העיר, שאני פשוט, אני נהנה לעשות את מה שאני עושה.

חיים איפרגן: (צלילי טלפון) בשקט.

ויקטור ג׳נח: אני לא רוצה בשקט. בכוונה רוצה להפריע לך.

גיל סימנהויז: 82, לא 90.

(צוחקים)

גיל סימנהויז: לומר, אני אומר שאני נהנה לעשות את מה שאני עושה וזה קודם כל בזכותך ויישר כוח. באמת אני אומר, זה לא פשוט לראש עיר לאפשר לאנשי המקצוע תמיד לעשות את כל מה שהם רוצים כי לפעמים ההחלטות המקצועיות שלנו הן פחות נכונות פוליטית אבל צריך אומץ פוליטי כדי ללכת עם אנשי המקצוע, ולך יש את זה ותודה רבה !

ויקטור ג׳נח: אני רוצה להגיד.

גיל סימנהויז: אני רוצה לנצל את ההזדמנות, (פונה לויקטור - כשאני אסיים), אני רוצה לנצל את ההזדמנות ולהודות לכל עובדות ועובדי העירייה על מה שעשינו פה בקיץ וראש העיר במה שנקרא, באמת בראשי פרקים, אבל עבדו פה בקיץ מאוד מאוד קשה, ואני לא מדבר על אנשים כמוני שיושבים במשרד. אנשי אגף שפ״ע ואגף תשתיות וכל מי שנמצא בחוץ והקבלן שלנו ומנהל הפרויקט, דוד בלחסן, שעבדו בחוץ ובשמש והיה קיץ קשוח אבל הבטחנו לראש העיר שב-31.8 הכל יהיה מוכן ובאמת מערכת החינוך נפתחה בצורה מדוגמת. כל מה שתכננו עמד בזמן ונפתח. יישר כוח לכולם. לא מובן מאליו. כולל משא ומתן ארוך עם ארגון המורים ורשת ״אורט״, שעד היום אין לי מושג על מה רבנו שם כי לא היה באמת על מה לריב אבל ארבעה ימים מחייו של היועץ המשפטי, של מנהלת אגף חינוך ושלי הקדשנו והגענו להסכם וגם זה מאחורינו. בהקשר של מה שאמרת, ברק, כולם רוצים התחדשות עירונית, אף אחד לא רוצה אבל את העבודות מתחת לבית ומה שחווינו עד עכשיו, זה כלום. עד עכשיו חווינו התחדשות עירונית ברחוב מוהליבר שזה בקצה של העיר, בואך אזור התעסוקה, לא מפריע לאף אחד. קצת ויצמן-אשכנזי. אנחנו עומדים עכשיו בפני הריסה, כמו שראש העיר אמר, של ויצמן 52-48 מחר.

ברק עטרי: תמשיך, תמשיך. אני עשיתי טעות.

גיל סימנהויז: באמצע הסרטון מתקשרים אליך ?

ברק עטרי: אני עשיתי טעות.

הדר מימון: מחר מתחילה ההריסה שם ?

גיל סימנהויז: כן. זו בהחלט רמה יותר גבוהה של קושי כי זה ממש ממש בטבורה של העיר עם משאיות וגם לזה אנחנו ערוכים.

ברק עטרי: אתה יודע שאסור לנו להיכנס דרך ביאליסטוק.

גיל סימנהויז: דרך צוקרמן (צוחקים)

הדר מימון: צוקרמן זה של חיים.

גיל סימנהויז: תוך כדי זה שראש העיר דיבר, קיבלתי טלפון מנת״ע וכרגע מדברים על יום רביעי הבא חשמול הרמזור על מנת לאפשר יציאה כבר מ״גדות״ ימינה, גם בלחץ שלנו על הדבר הזה. אז הזדמנות באמת לומר תודה רבה לכל עובדי העירייה ועובדי החברה הכלכלית שבאמת עושים לילות כימים. באמת, לא כסיסמא, אמיתי. עובדים פה יום ולילה לטובת התושבים ואנחנו משתדלים להצליח. יש לנו עוד מה להשתפר ואנחנו עובדים בזה.

סעיף מס׳ 2 - אישור פתיחת תב״ר בסך של 5,000,000 ₪ - הקמת שצ״פ לאורך המובל הפתוח מדרום לרח׳ שבזי.

גיל סימנהויז: סעיף 2 - אישור פתיחת תב״ר בסך של 5,000,000 ₪ להקמת שצ״פ לאורך המובל הפתוח מדרום לרח׳ שבזי. מקור מימון: קרן קיימת לישראל. דברי הסבר: העירייה זכתה ב״קול קורא״ של קרן קיימת לישראל, בסך של 5 מש״ח לטובת פרויקט פיתוח ושדרוג שצ״פ באזור מזרח העיר הוותיקה.

הפרויקטים הכלולים במסגרת ה״קול קורא״ מתמקדים בתחומים הבאים: פיתוח סביבתי, פארקים עירוניים, שבילי הליכה ואופניים, אזורים מוצללים, מדרכות ומסלעות, כמו כן, תשתיות תת קרקעיות של מים, ביוב וחשמל המיועדות לפיתוח השצ״פ.

העירייה מקדמת, כחלק ממענה הניקוז לשכונת "שחקים" טיפול בתוואי המובל לכיוון 461 ומעוניינת להקים שצ"פ הכולל שבילי הליכה ורכיבה, שימור עצים, גינון ופיתוח סביבתי לאורך המובל הפתוח שמדרום לרחוב שבזי ומצפון לכביש 461, זאת כחלק מפיתוח שטחים ירוקים ושימור הטבע האורבני ותוך מענה לתנאי המימון שנקבעו על ידי קק"ל. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת פתיחת תב"ר בסך של 5 מש"ח לטובת הקמת שצ"פ לאורך המובל הפתוח מדרום לרחוב שבז"י. מקור מימון: "קול קורא" של קרן קיימת לישראל. שאלות?

דוברי חוץ, חבר המועצה, יגא מאולם הישיבות

שמואל רוטמן: רק הערה קטנה, זה לא "קול קורא".

גיל סימנהויז: זה תקציב של קרן קיימת לישראל.

שמואל רוטמן: צריך להגיד שזו יוזמה של קק"ל. למען הדיוק, זה לא "קול קורא", זה בא לנו בהפתעה, זה בא לנו במתנה.

ברק עטרי: אז אנחנו מוציאים עכשיו 5 מיליון ש"ח.

הדר מימון: מה הצפי?

גיל סימנהויז: מיידי.

הדר מימון: מיידי?

גיל סימנהויז: בכפוף למזג האוויר.

ברק עטרי: והם מחזירים לנו אותו?

שמואל רוטמן: כן, בוודאי, כסף שלהם.

חיים איפרגן: בעד.

ורדי בושרי: בעד, יאללה.

גיל סימנהויז - מנכ"ל העירייה: הצבעה. מי בעד? הדר, משה, דוד, ויקטור, חיים, ורדי, ברק, יובב, רוטמן, ראש העיר. פה אחד. תודה רבה.

הצבעה:

בעד - 10 הדר מימון, משה מגן, דוד מזרחי, ויקטור ג'נח, חיים איפרגן, ורדי בושרי, ברק עטרי, יובב גוניקמן, שמואל רוטמן, אמנון סעד

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, פתיחת תב"ר בסך של 5 מש"ח לטובת הקמת שצ"פ לאורך המובל הפתוח מדרום לרחוב שבז"י.

מקור מימון: "קול קורא" של קרן קיימת לישראל.

סעיף מס' 3 - דיווח של חברי המועצה על נסיעתם לטקס לציון 83 שנים לפרוץ מרד גטו שהתקיים בביאליסטוק.

ברק עטרי: זה לא מרד גטו, למה מישהו רשם, זה מרד-

גיל סימנהויז: גטו ביאליסטוק.

ברק עטרי: ביאליסטוק.

שמואל רוטמן: כן, נו, זה מרד גטו ביאליסטוק.

גיל סימנהויז: זה עדיין לצערנו גטו.

ברק עטרי: כן, כן, לא, אני שמעתי ורשה.

גיל סימנהויז: לא, לא אמרתי ורשה. כן, מי, ברק, אתה מעדכן?

ברק עטרי: לא, אני אתן למשה, וואלה למשה.

משה מגן: אני אגיד כמה מילים.

ויקטור ג'נח: אבל לקצר.

משה מגן: קודם כל באמת תודה רבה לראש העיר ולחברי מועצת העיר על ההזדמנות הזאת שניתנה לי ולעוד שניים מחברי מועצת העיר מהאופוזיציה לנסוע לטקסים האלה בביאליסטוק. בגדול, זה היה מאוד מוצלח, מאוד פורה, מאוד מאוד חשוב. יש לזה גם כן השלכות להמשך וליחסים הבין אישיים ואולי בין הערים ביאליסטוק ויהוד. אני רק אתאר בכמה מילים כמה דברים שהיו שם. קודם כל, העיר ביאליסטוק היא עיר גדולה, היא עיר של 300 אלף אנשים. מועצת העיר שלה 35 אנשים. הקואליציה שם היא הרוב, בערך איזה 16 אנשים.

אמנון סעד: איך, מתוך כמה?

שמואל רוטמן: מתוך 35.

משה מגן: 35.

אמנון סעד: 16 זה לא-

משה מגן: סליחה, 24 מתוך 35.

אמנון סעד: אתה עיראקי, לא עושים ככה חשבון.

משה מגן: רציתי לראות אם העיראקי האחר-

הדר מימון: לא חייבים לחלק את המספרים.

ורדי בושרי: הוא בדק ערנות.

חיים איפרגן: הוא בדק את הערנות שלו.

ורדי בושרי: בדק ערנות.

משה מגן: וראש העיר שם מכהן 16 שנה והוא ממש אדם בלתי רגיל.

ברק עטרי: הוא אישיות, באמת שהוא אישיות.

משה מגן: ואולי כל הקשר הזה בין הערים והמשך הקשר זה רק אולי בזכותו, בזכות אהבתו והגישה שלו, ושהוא הדביק שם את כל חברי מועצת העיר ואנשי העירייה בהתאם. קיבלנו כבוד ענק. הגענו לשם בטיסה מתוכננת מראש. קבעו לנו את הזמנים של הטיסה והיינו צריכים לקנות כרטיסים. משום מה, המחירים היו שונים. כל אחד הזמין לעצמו. באותה טיסה, של יעלה היה הכי זול הטיסות, לי היה בינוני והכי יקר היה-

ברק עטרי: ברק.

משה מגן: ברק.

אמנון סעד: למה?

ברק עטרי: אין לי מושג. באמת.

משה מגן: מיצה את כל האלף דולר.

ויקטור ג'נח: הוא רצה כרטיס בביזנס.

ברק עטרי: אין לי מושג. זה דרך אתר שמאיר אמר לי.

יובב גוניקמן: לא טסתם ביחד?

אמנון סעד: באמת?

ברק עטרי: יעלה הזמינה לבד את זה ולבד את זה.

יובב גוניקמן: למה?

ברק עטרי: סתם.

יובב גוניקמן: אבל למה לא טסתם ביחד?

ויקטור ג'נח: יניב השיג את זה ב-350 דולר מ-1000.

ברק עטרי: מה, זה 300 דולר פחות.

ויקטור ג'נח: אה, הוא הזמין דרך ארצות הברית, לא דרך הארץ.

אמנון סעד: אה, אני מכיר את זה. בטח.

שמואל רוטמן: כן?

ויקטור ג'נח: כן.

משה מגן: בקיצור נחתנו, חיכה לנו שם נהג של ראש העיר עם מכונית השרד שלו, באדיבות רבה. עלינו לאוטו, בדרך עצרנו בבית חב"ד, הם על דעת עצמם כנראה הפולנים חשבו שאצלנו כל אחד הוא רב ראשי בישראל.

אמנון סעד: דתי.

משה מגן: נתנו לנו אוכל מבית חבר לחמישה ימים והעמיסו את זה על האוטו.

שמואל רוטמן: זה תמיד הם עושים את זה, תמיד.

משה מגן: ונסענו ככה לבית המלון.

הדר מימון: בגדול זה לא בשבילכם, זה רק מי שביקש.

משה מגן: בית מלון במרכז העיר, יפהפה. חיכו לנו שם שתי דיילות מהעירייה.

ברק עטרי: דיילות. שתי עובדות, שתי עובדות, מה זה דיילות.

משה מגן: דיילות, הן ליוו אותנו. הן ליוו אותנו כל ארבעת הימים. היו ממש בסדר גמור, דאגו לכל הצרכים, היו נחמדות, נתנו לנו באמת את ההרגשה שאנחנו בבית ולא צריכים להתאמץ. בבית המלון אירחו אותנו יפה מאוד. על השולחן שלנו בחדר האוכל היה שלט ענק שאנחנו משלחת של ראש העיר וכל אלה שבאים לחדר האוכל מסתכלים אבל הם ראו גם אוכל מוזר מאוד על השולחנות שאין בשולחנות האחרים, זה האוכל של חב"ד, שהייתה לו צורה שונה. במשך הימים שעברו זה כבר היה אוכל ישן אז הוא באמת קיבל צורה אחרת אבל הם בטח חשבו שזה שוב פעם-

הדר מימון: לא, אבל זה אתם ביקשתם, לא?

משה מגן: לא.

יובב גוניקמן: זה אתם ביקשתם.

הדר מימון: ביקשתם כשר.

יובב גוניקמן: נכון. כן, מה.

הדר מימון: ביקשתם כשר? הוא ביקש כשר.

יובב גוניקמן: הדר, היית אוכל-

משה מגן: למחרת היה יום חג של הפולנים, יום חג של הצבא, אז באופן לא רשמי הזמינו אותנו והלכנו לטקס שהיה במרכז העיר של הצבא עם משמרות של צבא, כיתות ונאומים ודגלים והרבה הרבה אנשים ראו ושם היה גם קטע יפה. כשהגענו למקום אז כבר הצטופפו הרבה אנשים ואנחנו בערך עמדנו בעמידה בשורה רביעית או חמישית בשביל לראות את הטקס ותוך כדי שאנחנו מסתכלים אני רואה שברק איננו ואז הוא הולך ובא והולך ובא והביא לנו מים ובסוף באיזשהו שלב אמרו שיש מטח כבוד אז אמרנו עוד מעט יהיו יריות אז הוא התיישב ישר על הספסל. כשזה נגמר אמרנו בוא'נה נגמר, אתה יכול לקום, הוא אומר מה אני אקום, אני לא רואה כלום, אחי, אני רואה רק רגליים מפה. עשינו מזה בדיחה גדולה במשך כל ארבעת הימים.

שמואל רוטמן: אבל על הרגליים של הפולניות אין מה להתלונן. נכון, ברק? אין מה להתלונן.

הדר מימון: ולדיווח הפורמלי?

משה מגן: בקיצור החלק העיקרי היה למחרת, היו שלושה טקסים. הטקס הראשון היה בבית הכנסת, באנדרטה של בית הכנסת, שלפי הסיפורים שם, הוא קרס ונשרף על ידי הנאצים כשבתוכו בין 800 ל-2000 יהודים, לא יודעים את המספר המדויק אבל כל אלה שהיו שם נספו. היה שם טקס מאוד מכובד עם היהדות של ביאליסטוק ויהדות שהגיעה גם מקנדה ואנגליה. היה מאוד מכובד. משם עלינו על הרכבים ונסענו למרכז העיר. היה שם טקס באנדרטה של גטו ביאליסטוק. שם היה הרבה יותר משמעותי, עם אנשים, עם הרבה אורחים, הכל מאוד מכובד, משמרי כבוד, עם מיליון סמלים על המדים ושם היו גם נאומים אז היו שם שגריר ישראל, הרב הראשי של ורשה, היה משגרירות גרמניה ציר של שגרירות גרמניה, ידידות ישראל-פולין, היו שם מספר אנשים שנאמו, גם ראש העיר. הכל סימולטנית, הכל היה באנגלית מתורגם לפולנית או ההיפך. יעלה נאמה נאום מאוד טוב. היא כמובן הזכירה את העירייה, את העיר, היא סיפרה את הקשר שבין ביאליסטוק לבין קריית ביאליסטוק. דיברה, בירכה את חברי מועצת העיר, אותנו, את ראש העיר, הזכירה אותך בשמך, היה מאוד מכובד וגם כן בניגוד לנואמים האחרים, היא הקדישה באמת הרבה קומפלימנטים לראש העיר שם, שבזכותו באמת הקשר הזה הולך ומונצח מידי שנה בצורה מאוד מאוד מכובדת והוא אהב לשמוע את זה. היא דיברה באנגלית. דרך אגב כל התקופה הזאת כולנו דיברנו באנגלית. לא רק שסיפרנו בשבחה של ישראל והיסטוריה והכל, גם התבדחנו באנגלית והיה מאוד מאוד טוב. אפילו ברק הפתיע לטובה בקשרים.

ויקטור ג'נח: באנגלית שלו.

משה מגן: באנגלית שלו גם, וגם בקשרים שלו הבין-אישיים שהוא יצר שם ובחיבוקים וכל מיני.

אמנון סעד: למה הפתיע?

גיל סימנהויז: למה הפתיע לטובה?

משה מגן: איך?

אמנון סעד: למה הפתיע? הוא כזה. מאיפה הוא קיבל מנדט, מהאוויר? אתם לא, הוא לא הפתיע. באמת אני אומר.

משה מגן: לא, אני אומר-

אמנון סעד: הוא היה חבוב, איפה שהוא לא היה, הוא היה חבוב, מה חשבת?

משה מגן: לא, אז זהו-

אמנון סעד: אבל אתה אומר הפתיע, אני אומר הוא לא הפתיע.

משה מגן: לא, לא, אתה יודע, אני בדרך כלל-

ברק עטרי: משה.

משה מגן: בדרך כלל יש נטייה כזה. אתה לא ב- הוא, לא רק שהוא התחבר-

חיים איפרגן: הוא לא גר במונוסון.

משה מגן: לא רק שהוא רץ לשגריר וזה וכל פעם דיבורים והכל, תוך כדי הטקסים הוא בא, לוחש לי, הוא אומר לי זה איש שב"כ. זה מה שהיה חשוב לו. הוא גם צדק דרך אגב בסוף בזיהוי האנשים.

אמנון סעד: כן. כן.

משה מגן: הטקס היה מאוד מכובד והוא ארך הרבה זמן אבל היה טוב. אחרי זה הלכנו לטקס של הנחת אבנים, אבני מדרכה מזהב מוזהבות-

שמואל רוטמן: זה חדש.

משה מגן: במדרכות לזכר הנופלים בביאליסטוק במרד והמשפחה שלהם, זאת אומרת, אלה ששרדו ושבינתיים נפטרו. היה מאוד מכובד כי באו לשם קהילה יהודית מאוד גדולה, מאוד חשובה מקנדה, והיו שם דיבורים ושיחות ונפגשנו אחר כך בארוחה חגיגית. היה מאוד מכובד וקשר נוצר ממש מדהים. ובחלק האחרון, זהו, בעצם אלה שלושת הטקסים. למחרת כמובן התקפלנו, חזרנו חזרה לשדה והגענו לארץ בשלום, והמסר הוא באמת להמשיך ולהנציח את זה וכל פעם ללכת, והכי טוב שאפשר ולשמר את זה כמה שיותר. זה הדבר היחידי שנשאר אולי ואני לא בטוח שאפילו ברמת המדינה יש קשרים כאלה במקומות אחרים בפולין, ולנו זה כנראה עובד ומצליח בזכות האנשים. אז תודה רבה.

אמנון סעד: טוב, תודה.

סעיף מס' 4 - השבת שטח בחלקה 43 בגוש 6692 לרשות הפיתוח מכוח חובה שבדין (תכנית יד/6177 "מתחם העצמאות").

אמנון סעד: עכשיו לגבי סעיף 4, אני לא רוצה שזה יהיה יותר מדי בלבולי מוח. יש פה בעצם- אתה רוצה להסביר, הדר? אז בוא תעשה את זה בקצרה.

הדר מימון: היועץ המשפטי יעשה את זה הכי קצר בעולם.

עו"ד רוני חלמיש: קודם כל הייתה החלטת מועצה כבר בנושא הזה. אנחנו, הייתה שם טעות סופר אבל אנחנו מביאים את זה מחדש לדרישת רמ"י. מדובר במגרש 28/א, מי שיודע, זה המגרש של עוזי מאיר.

ברק עטרי: כן, כל המתחם שם זה-

אמנון סעד: כן.

עו"ד רוני חלמיש: במתחם הזה יש חלקה קטנה, יש שטח קטן של 90 מ"ר שלמעשה רשום על שם העירייה. זה נרשם בטעות כי ההפקעה הייתה לטובת שטחים ציבוריים. זה נרשם כשטח למגורים ומסחר. רמ"י פנו אלינו בבקשה להחזיר את השטח הזה. בעבר כבר הייתה החלטת מועצה וזו רק החלטה נוספת שבאה ואומרת שצריך להחזיר את השטח הזה לרמ"י כי ההפקעה הייתה לטובת הציבור ולא ל-

אמנון סעד: מה ש-

ויקטור ג׳נח: אנחנו מאשררים את ההחלטה.

אמנון סעד: רגע, לא, א׳, אבל שנייה.

עו״ד רוני חלמיש: זו החלטה חדשה אבל המהות היא אותה החלטה.

אמנון סעד: אני רק אומר, כשמקבלים קרקע מרמ״י לצרכים ציבוריים ואחר כך אתה רוצה לשנות את זה לצרכים של נגיד לבנייה אז הוא אומר לך או שתשלם לי, אני לא נתתי לך קרקע בשביל לעשות מזה כסף לבנות בניין, נתתי לך קרקע שיהיה לך בית כנסת, אז או שתחזיר לי או שתשלם לי. אתה לא יכול לקחת קרקע מהמדינה לצורכי ציבור ואחר כך לסחור בה. אז זה כל הסיפור.

הדר מימון: זה לא רק על 90, זה גם על 300.

עו״ד רוני חלמיש: לא, זה כבר הוחזר.

אמנון סעד: לא, זה הוחזר מזמן. טוב, אז בואו נעבור ישר להצעת ההחלטה.

גיל סימנהויז: אני רק אגיד שצירפנו לכם כנספח א׳ את התשריט ובנספח ב׳ את חוות הדעת המשפטית מיום 2.9.26. הצעת החלטה: הצעת החלטה: מועצת עיריית יהוד-מונוסון מחליטה, ברוב חבריה, לאחר שעיינה בחוות הדעת המשפטית מיום 2.9.2026 המצורפת להחלטה זו ומהווה חלק בלתי נפרד ממנה:

1. לאשר את עקרון ביצוע ההשבה של השטח שבחלקה 43 בגוש 6692, אשר ייעודו שונה בתכנית יד/6177 ״מתחם העצמאות״ מייעוד ציבורי לייעוד של מגורים ומסחר, לידי רשות הפיתוח וללא תמורה - וזאת מכוח החובה הקבועה בסעיף 5(ג) לחוק רישום שיכונים ציבוריים (הוראת שעה), תשכ״ד-1964.

1.1 ההשבה מוגבלת לשטח שייעודו שונה כאמור, המסומן להמחשה בתשריט המצורף כנספח א׳ והמוערך בכ-90 מ״ר; היקפו המדויק ייקבע בתכנית לצורכי רישום שתיערך לצורך ביצוע ההחלטה, ובלבד שלא יחרוג מן השטח שייעודו שונה בתכנית.

2. לאשר את המתווה המשפטי להשלמת ההשבה, כמפורט בחוות הדעת המשפטית, ולפיו ההשבה פטורה מחובת מכרז פומבי מכוח תקנה 3(2)(ה) לתקנות העיריות (מכרזים), תשמ״ח-1987, ואינה טעונה אישור שר הפנים בהיות העירייה עירייה איתנה - וזאת בכפוף לסיווגה של העירייה כעירייה איתנה; ככל שיתברר אחרת, תובא ההחלטה לאישור שר הפנים בטרם השלמת ההעברה ורישומה.

3. להסמיך את מורשי החתימה של העירייה לחתום, לצורך ביצועה של החלטה זו, על כל המסמכים הנדרשים להשלמת ההשבה ולרישומה בלשכת רישום המקרקעין - ובלבד שהחתימה והרישום ייעשו לאחר שתאושר תכנית לצורכי רישום היוצרת מן השטח המושב חלקה נפרדת.

4. להורות כי הודעה על אישור זה תפורסם באתר האינטרנט של העירייה בתוך 15 ימים ממועד קבלת ההחלטה, בהתאם לסעיף 188(ב1) לפקודת העיריות [נוסח חדש].

מי בעד? הדר, משה, דוד, ויקטור, חיים, ורדי, ברק, יובב, רוטמן, ראש העיר. פה אחד. תודה רבה.

הצבעה:

בעד - 10 הדר מימון, משה מגן, דוד מזרחי, ויקטור ג׳נח, חיים איפרגן, ורדי בושרי, ברק עטרי, יובב גוניקמן, שמואל רוטמן, אמנון סעד

<u>החלטה</u>: מועצת עיריית יהוד-מונוסון מחליטה, פה אחד, לאחר שעיינה בחוות הדעת המשפטית מיום 2.9.2026 המצורפת להחלטה זו ומהווה חלק בלתי נפרד ממנה:

1. לאשר את עקרון ביצוע ההשבה של השטח שבחלקה 43 בגוש 6692, אשר ייעודו שונה בתכנית יד/6177 "מתחם העצמאות" מייעוד ציבורי לייעוד של מגורים ומסחר, לידי רשות הפיתוח וללא תמורה - וזאת מכוח החובה הקבועה בסעיף 5(ג) לחוק רישום שיכונים ציבוריים (הוראת שעה), תשכ"ד-1964.

1.1 ההשבה מוגבלת לשטח שייעודו שונה כאמור, המסומן להמחשה בתשריט המצורף כנספח א' והמוערך בכ-90 מ"ר; היקפו המדויק ייקבע בתכנית לצורכי רישום שתיערך לצורך ביצוע ההחלטה, ובלבד שלא יחרוג מן השטח שייעודו שונה בתכנית.

2. לאשר את המתווה המשפטי להשלמת ההשבה, כמפורט בחוות הדעת המשפטית, ולפיו ההשבה פטורה מחובת מכרז פומבי מכוח תקנה 3(2)(ה) לתקנות העיריות (מכרזים), תשמ"ח-1987, ואינה טעונה אישור שר הפנים בהיות העירייה עירייה איתנה - וזאת בכפוף לסיווגה של העירייה כעירייה איתנה; ככל שיתברר אחרת, תובא ההחלטה לאישור שר הפנים בטרם השלמת ההעברה ורישומה.

3. להסמיך את מורשי החתימה של העירייה לחתום, לצורך ביצועה של החלטה זו, על כל המסמכים הנדרשים להשלמת ההשבה ולרישומה בלשכת רישום המקרקעין - ובלבד שהחתימה והרישום ייעשו לאחר שתאושר תכנית לצורכי רישום היוצרת מן השטח המושב חלקה נפרדת.

4. להורות כי הודעה על אישור זה תפורסם באתר האינטרנט של העירייה בתוך 15 ימים ממועד קבלת ההחלטה, בהתאם לסעיף 188(ב1) לפקודת העיריות [נוסח חדש].

<u>משה מגן</u>: יש לי רק שאלה, ראש העיר.

<u>אמנון סעד</u>: כן?

<u>משה מגן</u>: מה הייעוד של השטח הזה עכשיו? מה יבנו בו? בתים או מסחר?

<u>ברק עטרי</u>: שני בניינים.

<u>עו"ד רוני חלמיש</u>: שני בניינים.

<u>משה מגן</u>: שני בניינים?

<u>ברק עטרי</u>: 116 יחידות דיור.

<u>שמואל רוטמן</u>: לא עליו. זה מגרש שכולל גם את זה.

<u>משה מגן</u>: זה כולל גם את זה.

<u>שמואל רוטמן</u>: משהו כזה, חלק קטן.

<u>משה מגן</u>: זה שולי, זה לא קשור.

<u>ברק עטרי</u>: למה שולי?

<u>עו"ד רוני חלמיש</u>: זה חלק מהדרישה של רמ"י לצורך פרסום המכרז. רמ"י לא תפרסם את המכרז אם לא ההשבה.

<u>אמנון סעד</u>: מה הייתה השאלה?

<u>שמואל רוטמן</u>: בסדר, נו.

עו"ד רוני חלמיש: הוא שאל מה ייבנה בשטח.

אמנון סעד: בגדול יש שם תב"ע ל-80, 80, לא 83 זה, אנחנו מקדמים שם פינוי והריסה ובנייה של עד 116 יחידות דיור על שטח של בערך 4 דונם. זו צפיפות ממש מינימלית כי כתוצאה מזה יהיה אפשר להרחיב את הכביש. יהיה הרבה יותר נוח להגיע משם למרכז.

ברק עטרי: איזה כביש אנחנו מרחיבים, אמנון?

אמנון סעד: את הכביש, את העצמאות.

ברק עטרי: העצמאות הוא יהיה דו סטרי, מכל כיוון שני נתיבים?

אמנון סעד: לא, לא שניים ושניים. לא העצמאות.

ברק עטרי: אמרת העצמאות.

אמנון סעד: סעדיה חתוכה התכוונתי.

שמואל רוטמן: סעדיה חתוכה.

אמנון סעד: היום הוא חד סטרי.

שמואל רוטמן: כן. סעדיה חתוכה.

ברק עטרי: סעדיה חתוכה אמור להיות.

ורדי בושרי: המקטע בין אשכנזי לעצמאות.

ברק עטרי: שני נתיבים.

אמנון סעד: כן.

שמואל רוטמן: כן.

אמנון סעד: שני נתיבים ומסחר שייכנס ממקום נורמלי עם חניה תת קרקעית.

ורדי בושרי: מדרכות, כמו שצריך.

אמנון סעד: ואל תשכחו שאתם ראיתם איך המקום נראה שם, יש שם גרוטאות ולכלוך וזבל ואשפה.

שמואל רוטמן: כן.

אמנון סעד: זה מקום שחייב לעבור התחדשות עירונית ואחר כך, בעזרת השם, אולי בעוד 5 שנים, אולי יותר, אולי בקדנציה של מישהו אחר, יגיעו גם לאברבנאל, ונגמור עם הזה.

שמואל רוטמן: רגע, עוד 7 שנים אתה מסיים?

אמנון סעד: אני לא יודע אם אני אחיה. היום כמעט נפלת מהכיסא, יובב הציל אותך.

שמואל רוטמן: לא, אם תחיה, אם תחיה, לא, אני רוצה לדעת. עוד 7 שנים. לא, עוד 7 שנים אתה מסיים אז על פי ההסכם אני אז רץ לראשות העיר, עוד 7 שנים.

אמנון סעד: במידה ושנינו לא עם פיליפינית.

שמואל רוטמן: פיליפינית זה רק עוזר.

סעיף מס' 5 - אישור הדו"ח הכספי והדו"ח המילולי לשנת 2025 של החברה למוסדות חינוך ביהוד מיסודה של הסוכנות בע"מ (חל"צ) 510496029.

גיל סימנהויז - מנכ"ל העירייה: אישור הדו"ח הכספי והדו"ח המילולי לשנת 2025 של החברה למוסדות חינוך ביהוד מיסודה של הסוכנות בע"מ (חל"צ) 510496029.

צרפנו כנספח ג' את הדו"ח הכספי לשנת 2025, כנספח ד' את הדו"ח מילולי לשנת 2025 וכנספח ה' את פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 2/9/26 בה אושרו הדו"ח הכספי והדו"ח המילולי. נמצאת כאן רואת חשבון אלכסנדרה מרון שתיתן סקירה על הדו"ח. אנחנו מדברים על דו"ח 2025. בבקשה, בואי לפה, שיהיה לך. בואי אלכסנדרה, בואי לפה.

רו"ח אלכסנדרה מרון: טוב, אז אנחנו ערכנו ביקורת של הדו"חות הכספיים לשנת 2025.

ויקטור ג'ינת, חבר המועצה, יצא מאולם הישיבות

רו"ח אלכסנדרה מרון: קיבלתם את הדו"חות. אתם יכולים לראות שיש ירידה במזומנים לעומת שנה קודמת של בערך 4 מיליון ₪. היה קצת גידול ברכוש קבוע. בעיקר השקעה במחשוב ואיזו בנייה של איזה חדר, משהו כזה. מבחינת התחייבויות, יש ירידה קטנה בהתחייבויות אבל זה לא משמעותי. סך הכל גירעון של בערך 4.8 מיליון ₪ שנובע בעיקר מ- אם תסתכלו בביאור 9, תוכלו לראות שיש גידול משמעותי בהוצאות שכר עבודה, בהוצאות אחזקה, ובכלל בהוצאות "גפן", הוצאות אחרות שהיו במהלך השנה. יש פה גידול של כמעט 7 מיליון ש"ח בהוצאות לעומת, כן, 7 מיליון ש"ח בהוצאות הפעלה ועוד מיליון, קצת יותר ממיליון שקל בהוצאות הנהלה וכלליות שזה גם גידול בשכר בעיקר. לעומת גידול של בערך שני מיליון שקלים, קצת פחות, בהכנסות. זה מה שהביא בעצם לגירעון בשנת 2025. זהו זה, בגדול.

ברק עטרי: אני באמת אני רוצה עכשיו להבין. אני, כשדיברנו פה לפני חודש וחצי-חודשיים על התיכון, דיברנו על הנושא שרוב הגירעון בא מהסכמים שעשה המנהל עם שכר המורים וכל הדבר הזה וזה מה שהביא אותנו לגירעון ופה אנחנו בכלל רואים שכל הגירעון בכלל נובע מדברים אחרים.

אמנון סעד: לא, אז אתה לא קראת את זה נכון.

יובב גוניקמן: איך אתה קורא את זה?

ברק עטרי: מה?

אמנון סעד: אז לא קראת את זה נכון. תסתכל, יש הפרש גדול בתשלומים של המשכורות בין השנה הזאת ובין השנה הקודמת, 4.5 מיליון ש"ח.

יובב גוניקמן: זה מה שהיא הרגע הסבירה.

אמנון סעד: הגירעון לא נובע רק מזה אלא נובע גם מכל מיני התנהלויות לא תקינות, לא אמרתי, אני לא אומר חס וחלילה מעילה או משהו כזה אבל חובבנות ורשלנות של אדם שעמד בראש המערכת הזאת ובזבז כספים שאין לו, ובסוף הדו"ח, הדו"ח הסופי של הכלכלן, לא של החברה הזאת, של אלכסנדרה, הוא יפרט את כל ההוצאות העודפות שנעשו בדרך לא, בלי מקור תקציבי. הוא למשל בשעות האלה ש"עוז לתמורה", שמלווים אותו, הוא אמר להם שיש לו מקור תקציבי לשעות האלה. אגב, אגב, בעדכון התקציב, אנחנו, אני מזכיר לכם שאמרנו שאנחנו מושכים את הגירעון לעוד שנה. זאת אומרת אנחנו גם בשנה הזאת-

ברק עטרי: למה?

אמנון סעד: אנחנו נשלם 1.2 מיליון ש"ח על השעות העודפות אחרי שהורדנו מיליון ומשהו. כלומר ב-31 במאי עשו שימועים למורים ואז אמרו להם תראו, קיבלתם כסף. בסדר? בגלל זה גם כרגע, זה גם לא הכל, לא הכל הגיע אליי, כי היה מי שנהנה. התלמידים לא קיבלו שקל מהכסף. אמר המנכ"ל, אתם יודעים מה? היה מבזבז שני מיליון והיה הולך על התלמידים, היינו אוכלים את הכובע. הוא עשה בשביל התלמידים אבל עדיין היה קשר שתיקה כי כולם נהנו וזה גם-

ברק עטרי: מה זה, אבל?

אמנון סעד: אז אני אסביר לך, אני כבר אמרתי. אתה שכחת.

ברק עטרי: מה זה?

אמנון סעד: אז אני אסביר לך.

ברק עטרי: אני לא יודע.

אמנון סעד: אתה שואל בשביל לקבל תשובה?

ברק עטרי: כן.

אמנון סעד: אז אני אגיד לך. יושבת פה רואת חשבון. ב-2024 היה דו"ח מצוין. הוא היה 5-4 חודשים בתפקיד, הוא לא הצליח לעשות נזק. ב-2025 הדו"ח הפך להיות קטסטרופלי, זה במהירות הבזק הוא עשה את זה. אם אדם בא ומרשה לעצמו לבזבז שעות לימוד שהוא לא צריך את האישור שלי וזה עולה 3 מיליון ש"ח בשנה, אז כן, מישהו בתוך המערכת, אני לא עכשיו, בוא, אני גם לא מתחמק משום דבר, אני עומד בראש המערכת הזאת, נקודה, סימן קריאה, אני אחראי, אבל אני לא יכול להיות אחראי, אני לא גננת של בן אדם בגיל 69-68, עורך דין, מנהל שלושה בתי ספר, שמנהל בצורה כזאת חובבנית עד שהספקנו להגיע, והעובדה היא שמהפעם האחרונה שדיברתי אתכם, וחשבנו שאנחנו נצטרך להוסיף כסף לשנה הזאת, אמרתי זה, אנחנו נשלם את הגירעון? הכלכלן שגל, הוא לא פה, שכר אותו, עצר את המפולת ואנחנו לא משלמים כסף נוסף השנה כדי לסגור גירעון כי הוא עצר את המפולת בזמן, בזמן. אבל אתה צריך להבין שמרגע שבן אדם כזה מתנהל בצורה כזאת, 4-3-2-1, אנחנו בפנים. אתה יכול לראות בדו"ח, 2024, מצבנו אדיר, ב-2025, שזה רק עכשיו הדו"ח הזה הגיע, אני

מזכיר לך, הקטסטרופה, זאת אומרת בתקופה של כמה חודשים, 8-7 חודשים, עוד קצת ועוד קצת ועוד קצת. היה צריך להיות מישהו שישגיח ויגיד, רגע, יש פה פיחות מזדחל.

ויקטור ג'נת, חבר האופוזיציה, נכנס לאולם הישיבות

ברק עטרי: עצור, יש פה בעיה.

אמנון סעד: אבל זה לא מתנהל ככה. אף פעם לא הייתה השגחה כזאת או ליווי כזה של התיכון בצורה הזאת, שהיו, אתה יודע, פגמים פה ופגמים שם. אגב, אחרי כל המהלך הזה שעשינו, מתוך 27 אנשים שעבדו שם, 24 רק, רק 23, רק 4 עובדים. זה רק אומר לכם וממחיש לכם, הרי "אורט" צריכים אבות בית, צריכים פקידות.

ברק עטרי: אז מה אתה רוצה להגיד?

אמנון סעד: אני רוצה להגיד לך שהם ראיינו את מי שהם ראיינו והבינו, וזה גם היה בתקופה של בדש, זה היה בתקופה של צדוק. לא היה שם-

ורדי בושרי: מה אמרת? מתוך 27 עובדים?

אמנון סעד: רק 4 נשארו.

ורדי בושרי: כמה?

אמנון סעד: 4.

יובב גוניקמן: 4 נשארו.

ורדי בושרי: 4 נשארו?

יובב גוניקמן: כן.

אמנון סעד: ותקשיב טוב, ותקשיב טוב.

עו"ד רוני חלמיש: המנהלה, עובדי מנהלה, ורדי, עובדי מנהלה.

חיים איפרגן: 23 עובדי מנהלה פוטרו?

אמנון סעד: הכוונה שלי, שזה לא מהיום התנהל בצורה כזאת. אנשים ברחו משם. העדיפו לא להתמודד עם זה. אני אומר את זה. יכולתי בקלות להשתיק הכל, אף אחד לא היה יודע כלום, הייתי מלך, שם מנהל חדש, אף אחד לא יודע, כי כסף לא הבאנו, אז הוא אכל את היתרות. מה, הייתם אומרים מילה? לא. אבל בגלל שהחלפתי ובגלל שעשיתי שידוד מערכות ובגלל שעשיתי ניתוח יסודי של המקום הזה, המקום הזה היה קטסטרופלי, אז אני אומר עובדה היא ש"אורט" באים, צריכים שלושה אבות בית, לא אחד, שלושה, לא הצליחו להשאיר אף אחד. רצו להשאיר אבל הם ראו מה החומר, זה הכל ביחד. אגב, סתם שתדעו-

ורדי בושרי: מי ראיין אותם, אמנון?

אמנון סעד: הם, "אורט".

ורדי בושרי: מי, המנהלת?

אמנון סעד: לא.

שמואל רוטמן: לא.

ורדי בושרי: מי זה "אורט"?

אמנון סעד: "אורט".

שמואל רוטמן: רשת.

ורדי בושרי: אה, רשת "אורט". סליחה, אני שמעתי "אורה".

אמנון סעד: לא לא, "אורט".

שמואל רוטמן: "אורט".

אמנון סעד: אנחנו באמת-

חיים איפרגן: מתוך 27 פיטרו 24?

יובב גוניקמן: כן.

אמנון סעד: אני אגיד לך. חלק-

שמואל רוטמן: לא כולם.

אמנון סעד: לא פיטרו. אני אגיד לכם, קודם כל יש שש עובדות ניקיון שלפי האלוף פה הלך, אה, הוא פה? הן עבדו 4 שעות וקיבלו 8. אני בהסכם שלי עם גיל, כשעשינו, אמרתי אני לא רוצה לפגוע בהן, שיישארו, שיקבלו את אותם תנאים. בהן אני לא פוגע, בסדר? מסתבר ששתיים מהן מעל גיל 67. הן לא יכולות להישאר בין כה וכה. אז הצענו להן להיות סייעות. אגב לעובד אחר הצענו להיות בפיקוח העירוני. אחת מהעובדות ביקשה להיות, האחות, ביקשה להיות סייעת רפואית, גם כן, קיבלנו אותה. איפה שיכולנו, עשינו, אבל בהארד-קור של הניהול הזה, לא היה. לא היה.

ורדי בושרי: עכשיו מה, הם פוטרו, הם הלכו פיזית? זהו?

יובב גוניקמן: כן.

ורדי בושרי: כן?

יובב גוניקמן: כן.

גיל סימנהויז: ערכנו שימועים.

יובב גוניקמן: כן.

ורדי בושרי: מתי זה היה?

אמנון סעד: עכשיו, סוף יולי.

ורדי בושרי: אז אתה רוצה להגיד לי שבתיכון אין חלופות לכל העובדים האלה?

משה מגן: לחלק מהם יש.

אמנון סעד: 4 נשארו, חלק הם הביאו.

יובב גוניקמן: אני חושב שגם לא צריך את כל התפקידים האלה.

אמנון סעד: חלק הם הביאו. תשמע, היה שם מישהו-

ורדי בושרי: לא, זה מעניין.

יובב גוניקמן: כן.

אמנון סעד: היה שם מישהו שהוא חבר שלי ושלך.

חיים איפרגן: שלא יקרה מצב שתקעו פה והביאו כאלה-

יובב גוניקמן: לא.

אמנון סעד: ורדי, חבר שלי ושלך. בסדר?

ורדי בושרי: מה?

אמנון סעד: חבר שלי ושלך, היה בא, אתה יודע, נותן לי לחתום והייתי חותם וזה, הולך, בסוף בדקו את ה... בדק הכלכלן את העבודה שלו, הבנאדם היה קונה להם, העבודה שלו לקנות להם חלב ולהביא לי את המסמכים לחתום. תשמע, אין עבודה כזאת. אחד. עוד חבר שלי ושלך, עוד חבר, אני אגיד לך אחר כך כשתצא, עוד חבר.

ורדי בושרי: אני מתחיל להיכנס ללחץ.

אמנון סעד: זה לא אתה.

ורדי בושרי: אני לא יודע אם יש לי כל כך הרבה חברים.

אמנון סעד: יש לך, יש לך.

ורדי בושרי: אני לא יודע, אני בחיים לא ראיתי כל כך הרבה.

אמנון סעד: לא לא לא, אלה לפחות באו והלכו איתך, אבל זאת לא הנקודה. הנקודה היא שכל התפקיד שלו היה לעמוד על המכונה של השכפול ולשכפל. "אורט" אומרים, לכל אחד יש קוד מהמורים, הוא נכנס למכונה ומכניס את הקוד.

שמואל רוטמן: ימי הביניים, ימי הביניים.

אמנון סעד: אז לא, אז אין משרה כזאת.

חיים איפרגן: התייעלות זה מצוין-

אמנון סעד: נכון.

יובב גוניקמן: נכון.

חיים איפרגן: להוריד שומנים זה מצוין, רק צריך לראות שלא שופכים את התינוק עם המים.

אמנון סעד: לא לא. אין קשר בין שני הדברים.

יובב גוניקמן: לא לא.

חיים איפרגן: לא משנה, אני שמעתי מתוך 27, 24 הלכו הביתה או 23.

אמנון סעד: חבר׳ה, מה שהיה שם-

חיים איפרגן: הדאגה שלי כאחד שיושב פה, שלא פגענו בכאלה בגלל שבאה עכשיו רשת ״אורט״ ואמרה ״לא מתאים לי, לא מתאים, לא מתאים״.

אמנון סעד: לא, אז אמרתי לך, לא, לא, לא, לא.

יובב גוניקמן: לא היה כזה דבר.

אמנון סעד: אז אמרתי, כל עובדות הניקיון-

ויקטור ג׳נח: כמו בא לאייזנקוט.

אמנון סעד: כל עובדות הניקיון, התחשבנו בהן ואישרנו להן להישאר עם אותו שכר.

שמואל רוטמן: מה הוא אמר, אייזנקוט? מה אמרת לו?

אמנון סעד: כן, אלה באו להיות.

ורדי בושרי: מה?

אמנון סעד: אלה, לא, אלה באו להיות פה סייעות בעירייה, מרוצות, הכל.

ורדי בושרי: טוב מאוד.

אמנון סעד: הכל בסדר. מה שאני רוצה להגיד, שעשינו ניתוח-

ורדי בושרי: לא, אם עושים השתדלות לקלוט אותם, זה חשוב.

חיים איפרגן: לא, בסדר.

ורדי בושרי: זה חשוב.

אמנון סעד: אז זה מה שקרה. לגבי השאלה שלך, זה גם זה וזה גם זה אבל זה בעיקר, אם תסתכל, איפה זה מופיע? ההבדל, תגידי לי באיזה דף. אני אגיד לו.

רו״ח אלכסנדרה מרון: בשכר.

אמנון סעד: אה, בשכר, כן.

ברק עטרי: באיזה עמוד זה?

רו״ח אלכסנדרה מרון: דף 11.

אמנון סעד: דף 11, תסתכל רגע בשכר של המורים. ב-2025 כמעט 50 מיליון ש״ח ופה 45.5 מיליון. 4.5 מיליון יותר בשכר. הוא שחרר. יש לך, את אחראית עכשיו על שלוש מגמות.

ויקטור ג׳נח: זה מוקלט מה שאתה אומר כרגע?

אמנון סעד: בוודאי. בוודאי.

משה מגן: אני בזכות זה קניתי אוטו חדש.

ורדי בושרי: מה זאת אומרת, הוא מדבר עובדות, זה לא-

אמנון סעד: כן, זה מופיע בדו״ח, מה אני, וזה הוא לא צריך אותי. הוא חתם על מה שנקרא סדין. שתבינו, מה שעשינו פה, ודרך אגב גם עם זה הוא לא שיתף פעולה. קראנו למורים ועשינו להם שימוע כי לא רצינו לשלם את זה בשנה הבאה אז הצלחנו קצת, ועל חלק אנחנו לקחנו התחייבות 1.2 מיליון ש״ח ו״אורט״ לקח התחייבות 1.2 מיליון ש״ח לשנה הזאת למורים. שנה אחרי זה, זה כבר לא בזה. אבל זה גם, דרך אגב, כשאמרו ארגון המורים-

ורדי בושרי: וכל הפעולות, סליחה, באמת, אתה אומר פה דברים מאוד מאוד חשובים ומשמעותיים. אני שואל שאלה פשוטה, המנהל עשה פעולות שלא בסמכות.

אמנון סעד: כן, אי אפשר היה להחזיר את הגלגל אחורה.

ורדי בושרי: השאלה הנשאלת, מאחר שזה נעשה שלא בסמכות, האם אי אפשר לבטל את ההחלטות שלו?

אמנון סעד: לא, לא.

שמואל רוטמן: לא. הכסף כבר שולם.

עו"ד רוני חלמיש: חלק כן.

אמנון סעד: לא, לא. רגע, רגע. לא, לא, לא, לא.

שמואל רוטמן: זה בסמכות, זה בסמכות, דרך אגב.

ורדי בושרי: אז שיביא כסף מהבית.

שמואל רוטמן: דרך אגב, זה בסמכות לדעתי.

אמנון סעד: זה נורא להגיד.

ורדי בושרי: מה, בוא'נה, אתם אומרים פה דברים מטורפים.

שמואל רוטמן: זה בסמכות אבל זה בחוסר אחריות, לדעתי.

אמנון סעד: אז מה שאומר רוטמן על-

ורדי בושרי: הוא אומר בחוסר סמכות. מה עכשיו-

שמואל רוטמן: אז לא, אז אני מנסה-

אמנון סעד: אני מבחינתי, אני מבחינתי ברגע שהוא אמר ל"עוז לתמורה", אמרו לו אתה מגזים פה עם השכר, והוא אמר יש לי אישור מהעירייה אז זה גם שקר.

ורדי בושרי: אז הוא גם שיקר.

שמואל רוטמן: זה ברור.

ורדי בושרי: נו, כל הכבוד.

אמנון סעד: אני רק רוצה להגיד לך-

ורדי בושרי: אז אתם נותנים לו גם ללכת בדרך המלך?

חיים איפרגן: גם כשיש לך סמכות.

אמנון סעד: לא לא, אני רוצה רגע להגיד לך משהו אבל.

ורדי בושרי: לא, באמת.

חיים איפרגן: גם כשיש לך סמכות ואתה משתמש בה לא נכון זו רשלנות.

אמנון סעד: עזוב, אתה רוצה לשמוע עוד משהו?

חיים איפרגן: ועל רשלנות משלמים.

אמנון סעד: רגע, רגע.

שמואל רוטמן: בסדר, בסדר.

אמנון סעד: שנייה.

יובב גוניקמן: אז מה, נלך למלחמה איתו ונתבע אותו עכשיו?

אמנון סעד: לא לא, שנייה אחת, רגע, רגע, רגע, רגע.

ורדי בושרי: אבל בוא, יש גבול.

אמנון סעד: תן לי רגע להמשיך.

ורדי בושרי: מה זה לא? מה זה לא?

אמנון סעד: תן לי רגע להמשיך. רגע. אנחנו את הדו"ח הסופי של הכלכלן, לא של החברה של רואי החשבון, יגיע פה לשולחן העירייה הכל, כולל כל מה שהוא עשה, כולל שהוא אומר לו לא לשלם משהו ולא לתת כי זה לא חוקי והוא נותן שבע משכורות, שלוש עשרה משכורות לשבעה מורים, ובכל המיילים הוא אומר לו ברנע, אתה לא תשלם, אתה אסור לך להוציא, אני מתרה בך, אני זה. ואני עונה לו במייל, גם לזה, אני אומר לו תגיד, אם אתה מוציא כסף ללא הסכמה של זה, אתה תשלם את זה מהכיס הפרטי ואנחנו נתבע אותך והוא העביר את הכסף.

ורדי בושרי: אז תתבע אותו, אז תתבע אותו.

אמנון סעד: אז אמרתי כשיגיע הדו"ח של הכלכלן, אנחנו ניקח את זה, ננתח את הדו"ח ונראה מה אפשר לעשות.

ורדי בושרי: אמנון, מה יש לך לנתח?

שמואל רוטמן: ולא תוציא מזה-

ורדי בושרי: אם אתה בא ואומר שהוא נתן שבע משכורות-

אמנון סעד: 13, כן.

ורדי בושרי: זה נתון מוצק.

אמנון סעד: בסדר, בסדר.

שמואל רוטמן: יש יועץ משפטי, מה.

ורדי בושרי: זה לא משהו שאנחנו אמורים לדעת, אנחנו יודעים אותו כבר.

אמנון סעד: אבל תראה, איך אתה אומר, "קיתוק", אתה מאמין שהוא עשה חוזה, הוא עורך דין, הוא עשה חוזה עם חברת ניקיון, בחברת ניקיון היא צריכה לתת לו 12 צ'קים. היא עובדת, היא מנקה לו את המקום-

יובב גוניקמן: הפוך.

אמנון סעד: והיא צריכה לשלם לו 12 צ'קים ביטחון.

חיים איפרגן: לא, זה כבר פלילי.

יובב גוניקמן: לא פלילי.

אמנון סעד: לא, זה מטומטם.

יובב גוניקמן: הפוך.

אמנון סעד: היא עובדת, מנקה לו.

יובב גוניקמן: העובד, הספק צריך לשלם לנו.

אמנון סעד: וההסכם ביניהם שהיא משלמת לו. אז תגיד לי מה-

ורדי בושרי: תראה, אני מבין את התמונה הכוללת שבאמת אי אפשר לעמוד לו על הראש יום יום, שעה שעה, זה ברור, כל אחד יש לו את העיסוקים שלו ויש לו גם את התפקיד שלו. הוא מנהל התיכון, הוא המנכ"ל.

שמואל רוטמן: הוא גם חברה, הוא חברה נפרדת גם.

ורדי בושרי: הוא אמור לעשות את עבודתו נאמנה כמו שעשו הקודמים שלו. עובדה שהיו פה מנהלים קודמים לאורך שנים רבות שעשו את העבודה. עכשיו, אם הוא עשה דברים שלא ברשות ולא בסמכות, אני חושב שהעירייה צריכה לתבוע אותו. מצטער מאוד להגיד את זה.

שמואל רוטמן: יכול להיות, אז יש יועץ משפטי.

יובב גוניקמן: כשיהיו לנו, ורדי, כשיהיו לנו את כל ה-

ורדי בושרי: זה לא נעים אבל חבר'ה, אז מה, אנחנו כל בנאדם שיעשה דבר בלי סמכות אז יופי, אין לו אחריות, הוא הולך הביתה, תן לו זר פרחים, להתראות, אנחנו נספוג 5-6 מיליון ש"ח גירעון? בוא, אני לא אומר עכשיו על הכל אבל אם אלה דברים מובהקים שהוא עשה אותם ללא סמכות, אני חושב שכן צריכים לתבוע אותו.

יובב גוניקמן: ורדי, אנחנו נמתין שנקבל את כל החומר ואז יתייעצו עם היועצים המשפטיים ויחליטו.

ורדי בושרי: לא, לא, לא, לא.

יובב גוניקמן: לא?

ורדי בושרי: לא יתייעצו עם היועצים המשפטיים, יתייעצו עם מועצת העיר. אל תכניס יועצים משפטיים פה.

שמואל רוטמן: חייב להיות יועץ משפטי.

ורדי בושרי: היועץ המשפטי יציע, אתם תחליטו.

יובב גוניקמן: נכון.

שמואל רוטמן: אני לא אצביע בלי שאני אדע מה הייעוץ המשפטי.

ורדי בושרי: אה, הנה, עוד אחד.

שמואל רוטמן: מה, מה זה "עוד אחד"?

חיים איפרגן: רוטמן, רוטמן, היועץ המשפטי-

שמואל רוטמן: אה, היועץ המשפטי זה, אני מבין, זה, זה-

חיים איפרגן: לא, חס וחלילה, היועץ המשפטי אומר לך איך עושים את זה, לא מה עושים.

שמואל רוטמן: לא, הוא גם יגיד לי, ואם הוא יגיד שאין מקום, רגע, אני שואל, ואם יגיד לך ייעוץ משפטי אין מקום לתבוע אותו?

חיים איפרגן: זו חוות דעת.

שמואל רוטמן: נכון.

יובב גוניקמן: נכון.

חיים איפרגן: אבל מי מחליט?

יובב גוניקמן: רגע.

שמואל רוטמן: אז קודם נקשיב לו.

חיים איפרגן: תבדיל בין יועץ משפטי. תקשיב, זו בדיוק הבעיה במדינה שלנו.

שמואל רוטמן: אה, הבנתי. עזוב, אל תיכנס למדינה. בוא נעצור. לא, בוא נעצור.

יובב גוניקמן: בואו נעצור פה.

עו"ד רוני חלמיש: אני יכול לפתור לכם את זה, לא משנה מה יהיה, החלטה כזאת נביא למועצת העיר.

יובב גוניקמן: נכון, בסדר גמור.

שמואל רוטמן: ברור, ברור, ברור.

חיים איפרגן: לא, זה ברור.

עו"ד רוני חלמיש: אני לא יודע איך אחרים נוהגים, אבל אתם יודעים, הרבה פעמים לא צריך להביא את זה למועצת העיר אבל החלטות מעין אלה מגיעות למועצת העיר.

יובב גוניקמן: בסדר גמור.

שמואל רוטמן: ברור, ברור.

חיים איפרגן: חייבים.

ורדי בושרי: תביא את זה למועצה.

שמואל רוטמן: ברור.

ורדי בושרי: מה, אנחנו מיליונים ככה משחררים כאילו לא קרה כלום ב"אהלן אהלן"? חבר'ה.

עו"ד רוני חלמיש: ורדי, חלק מהדברים שהוא עשה הצלחנו לצמצם. עיקר הבעיה זה שעות ההוראה. חלק מהדברים הצלחנו לצמצם אבל בסוף אתה לא יכול לצמצם את כל מה שהוא עשה.

ורדי בושרי: אני יודע, אני לא בא בטענות.

עו"ד רוני חלמיש: וזה עשינו, נתנו שנה. יש-

ורדי בושרי: אני לא בא בטענות. עשו פה השתדלות לצמצם את הגירעון, לצמצם את המפולת, זה בסדר גמור, אני מבין אבל יחד עם זאת אם נעשו פה דברים בניגוד לחוק, ללא סמכות, אז בן אדם משלם.

יובב גוניקמן: ורדי, אז זה יגיע למועצת העיר ומה שיוחלט.

ורדי בושרי: אני לא מבין אתכם.

שמואל רוטמן: רגע, אני לא אומר שלא, אנחנו נשמע את היועץ המשפטי. מה, בלי זה לא עושים דבר כזה.

ורדי בושרי: עוד פעם נשמע את היועץ המשפטי?

שמואל רוטמן: כן, כן.

יובב גוניקמן: כן.

שמואל רוטמן: נראה לך שלא?

יובב גוניקמן: תשמע את חוות הדעת ותחליט וזה יבוא להצבעה ויחליטו.

שמואל רוטמן: אני שותק, לא, אני שותק, אני שותק. אני לא רוצה להיכנס לזה, זה נורא.

חיים איפרגן: לא, אתם טועים בתפיסת עולם, אתם טועים בתפיסת עולם, סליחה שאני אומר את זה-

שמואל רוטמן: כן.

חיים איפרגן: אז עוד פעם-

שמואל רוטמן: לא, אתה התחלת להגיד.

חיים איפרגן: לא, לא, מר רוטמן, כשדיברת אני הקשבתי.

שמואל רוטמן: אבל בואו נפריד בין העיר. אל תכניסו פה נושאים.

ורדי בושרי: מה עכשיו אמרתי?

שמואל רוטמן: אתה, אתה אמרת, אתה אמרת.

חיים איפרגן: מי? אל תעשה לי ככה ואל תגיד לי מה להגיד, אל תיפגע.

שמואל רוטמן: אני לא אומר לך מה להגיד אבל-

חיים איפרגן: תקשיב, אני הקשבתי לך, אתה תקשיב עד הסוף.

שמואל רוטמן: אני אקשיב לך תמיד, תמיד.

חיים איפרגן: החלטה מקבלת המועצה, נקודה.

יובב גוניקמן: נכון.

שמואל רוטמן: אמרתי שלא? אמרתי שלא?

חיים איפרגן: היועץ המשפטי יכול להגיד איך עושים את זה או לא עושים את זה.

שמואל רוטמן: אבל לא אמרתי דבר אחר, אבל לא אמרתי דבר אחר. אני לא אמרתי דבר אחר.

חיים איפרגן: לא, אתה לא-

יובב גוניקמן: חיים, אבל אומרים את אותו הדבר מה שאתה אומר.

שמואל רוטמן: רגע.

חיים איפרגן: לא, לא.

משה מגן: חבר'ה, אתם מדברים על אותו דבר, מה יש לכם.

שמואל רוטמן: הכל בסדר. בוא'נה, הכל בסדר, אל תיקח ללב.

חיים איפרגן: התיכון, אני לא מכיר אותו, אומרים זו פנינה, הייתה פנינה, פנינה, פנינה, פנינה, פנינה. הייתה בעיה בתיכון, לא באשמתו של אף אחד סביב השולחן, כולנו צדיקים, לא עשינו כלום. הייתה תקלה שלא קשורה לפה, כן קשורה לשם. היה מנהל שבא והבטיח הרים וגבעות וציפו, ואמרו עליו והיללנו, ובסוף יצא, לא רוצה להגיד מה.

שמואל רוטמן: מסכים איתך.

חיים איפרגן: עשה טעויות. אם הטעויות שהוא עשה הן טעויות נסלחות, אומרים בעברית, שאין בהן רשלנות בגלל אי יכולת ניהול בגלל שטעינו בבחירה, זו בעיה אחת.

יובב גוניקמן: נכון.

חיים איפרגן: אבל אם ראש העיר אומר אמרתי לו אתה לא יכול והוא עשה את זה, פה אין ספק.

אמנון סעד: אז אני אגיד לך רגע משהו על העניין הזה.

חיים איפרגן: סליחה.

אמנון סעד: אני דווקא כל הזמן הייתי אומר ל- אתם תראו את אוראל, הוא יגיש את הדו״ח לזה, אני לא מסתיר שום דבר.

ורדי בושרי: אף אחד לא-

אמנון סעד: לא, אני אומר אני גם לא מסתיר את האחריות האישית שלי, אני מקבל אחריות מלאה על הדבר הזה.

ורדי בושרי: אף אחד לא אמר.

אמנון סעד: מגיע אוראל מידי פעם, כל שבוע, כדי שאני אחתום לו ואני אומר לו תשמע, עזוב אותו, אתה רואה, הוא כנראה-

שמואל רוטמן: פארקאלכט, פארקאלכט.

אמנון סעד: כמו שגיל אמר לי פעם, תשמע, אמנון, אולי הוא דמנטי, אני לא יודע, אמרתי לו תשמע, הוא לא, הוא לא עושה בכוונה תחילה, הוא פשוט כנראה לא-

ורדי בושרי: ״קיטוק״-

אמנון סעד: ואז אוראל אמר לי בעצבים, לא, הוא לא בן אדם ישר. לא, זה לא מישהו שלא יודע, זה מישהו שעשה בכוונה. זה לא שאני מחפש אותו, היו לי יחסים מצוינים איתו. דרך אגב, רק לידע כללי, אני לא מתגאה בזה בכלל, זה לא העניין. ב-2024-2025 עלינו בזכאות לבגרות 94.6% אבל זה לא חזות הכל ואתם יודעים את זה, וזה מבלי להגיד אלה לא ואלה לא כי אני רוצה להעלות את הזכאות להיות עוספיה, לא יודע מה. זה לא הסיפור בכלל אבל גם בזה יש בעיה. ניגשו אליי הורים ואמרו לי תשמע, אין לנו כוח יותר. הוא מביא כל אחד לפה. עזוב ציונים, אנחנו כל היום במקום להתעסק עם התלמידים, עם הילדים שלכם, אני מתעסק עם ההוא מסביון.

משה מגן: זה פגע בתלמידים הבינוניים לחלוטין זה פגע בהם.

אמנון סעד: תקשיב, אז מה-

ורדי בושרי: ומבחוץ, הרוב מבחוץ.

אמנון סעד: הרוב מבחוץ, כן.

ורדי בושרי: הרוב מבחוץ. זה הנאום הכי גדול של המנהל הזה. אם הוא היה משקיע בילדי יהוד-

אמנון סעד: לא.

ורדי בושרי: זה בסדר גמור.

אמנון סעד: זה לא באישור שלי.

הדר מימון: זה לא דרך?

אמנון סעד: לא לא, אני אגיד לך למה-

הדר מימון: אנחנו מאשרים לאלה ולא מאשרים?

אמנון סעד: לא, בטח, כי הם במיפוי. אנחנו המיפוי שלהם במשרד החינוך. הוא מביא, הבעיה שהוא הביא. הוא לקח משדות דן, הוא לקח מזה פה, מ-

הדר מימון: מה זה לקח? זה המיפוי שלו.

אמנון סעד: אבל תקשיב, אתה ילד בעייתי בהתנהגות לא מפה, תשחרר אותו.

ורדי בושרי: סעד ! נתת לו המלצה לבית ספר אחר כבר?

אמנון סעד: אתה לא מבין. אתה לא מבין.

ורדי בושרי: בוא ניתן לו.

הדר מימון: אני רוצה רק להגיד איזו מילה ברשותכם. אני חושב, אני חושב ש-

ורדי ברשרי: חי, תרשום את ההמלצה.

הדר מימון: אני רוצה גם להגיד איזו מילה, ברשותכם. אני חושב שפה זה לא שחור ולבן ויש פה הרבה דברים שאנחנו לא יודעים.

דוד חדד, חבר המועצה, נכנס לאולם הישיבות

הדר מימון: אם היינו מזמינים את אריה ברנע לשימוע אז הייתם שומעים את מה יש לו להגיד על הדברים האלה והייתם מדברים אחרת. עכשיו, חלק מהבעיה שם הייתה, זה לא רק היה הבעיה של הניהול, בניהול הזה גם מנהלים ברחו משם, הייתה שם בעיה עם אנשי המנהלה. את זה כולם יודעים והיו שם אירועים אלימים מאוד גם מול מורים, אתם יודעים את זה מצוין. עכשיו להשליך את הכל על המנהל, גם אם הוא עלה בבגרות, זה לא הוא, זה הכסף ששילמנו וזה, אם רוצים להשחיר, משחירים הכל.

שמואל רוטמן: מסכים איתך, מסכים עם כל מילה.

הדר מימון: עזבו, בואו.

שמואל רוטמן: אני מסכים. אני לא טוען, אני לא מכיר אותו ולא הייתי קשור לזה אבל-

הדר מימון: הדברים הם הרבה יותר מורכבים, הרבה הרבה יותר מורכבים ממה שזה מוצג ואין מה לעשות.

שמואל רוטמן: לא, ולכן-

הדר מימון: צריך להתמודד עם המורכבויות האלה ואלה החיים. כרגע קיבלנו החלטה ללכת ל"אורט", ללכת לפה, ללכת לשם.

שמואל רוטמן: כן.

הדר מימון: גם שם אנחנו מוציאים את המיליונים, המיליונים האלה שאנחנו מדברים עליהם עכשיו ברחו 2 מיליון ₪ או 4 מיליון ש"ח, מוציאים אותם גם ככה אז בואו, בואו-

שמואל רוטמן: אני מסכים. רגע.

ברק עטרי: זה לא נכנס לך לבית ספר.

חיים איפרגן: אני לא דיברתי על זה. ברור שהוא לא אשם בכל המחלות שהיו שם, היו שם מחלות 20 שנה ו-10 שנים.

הדר מימון: נורא, נורא. אמנון עשה סדר, ייאמר לזכותו, טוב ששלח את כולם הביתה וטוב שמתקדמים הלאה.

חיים איפרגן: אבל לא מדברים על המחלות, העברנו את זה עכשיו לחברת ניהול בגלל שהיו מחלות, לא העברנו את זה לחברת ניהול בגלל שהיה טוב שם.

יובב גוניקמן: נכון.

חיים איפרגן: ידוע. אבל יש התנהלויות, התנהלויות שלו אישית, מה שאני שומע פה, אני לא מכיר.

הדר מימון: בסדר, אז תשמע אותו, תשמע את הדברים אחרת.

חיים איפרגן: עזוב, נשמע אותו. קודם כל נדע מה היה, אחר כך נשמע אותו.

הדר מימון: אנחנו מורחים אותו בזפת ונוצות כבר כמה ישיבות מועצה. הוא לא פה להגן על השם שלו, לא לעניין. אין לי שום דבר איתו.

אמנון סעד: אין בעיה, אין בעיה, אין בעיה. תקשיב. בוא נסכם את זה. בפעם הבאה יהיה פה אוראל הכלכלן-

יובב גוניקמן: בדיוק.

אמנון סעד: הוא חמישה חודשים וחצי נמצא בתיכון. הוא בן אדם בלתי תלוי.

הדר מימון: שיגיש את הדו"ח.

יובב גוניקמן: נכון.

אמנון סעד: הוא קיבל עבודה, הוא עשה אותה מכל הלב. הוא הצליח לעצור המון המון כסף שדלף אבל לטעמו, ההתנהגות של מנהל התיכון ברנע לא הייתה-

שמואל רוטמן: תקינה.

אמנון סעד: תקינה. לא הייתה-

משה מגן: מקצועית.

אמנון סעד: מקצועית, אבל גם לא הייתה נאיבית. בשלב מסוים הוא אמר לי תקשיב, אני, אני כבר לא יכול לדבר יותר.

הדר מימון: תגישו תלונה במשטרה אם זה כל כך פלילי, תגישו תלונה במשטרה.

אמנון סעד: אז רגע, שנייה.

שמואל רוטמן: רגע, הדר, רגע, רגע.

הדר מימון: אין דו"ח ואתם מדברים ככה כאילו הוא לא היה נאיבי. מה זה לא היה נאיבי?

אמנון סעד: רגע. הדר, הדר, אני ממציא מילים?

שמואל רוטמן: רגע, רגע.

הדר מימון: שיביא את הדו"ח.

אמנון סעד: אז מה?

הדר מימון: בוא נקרא את הדו"ח שלו.

אמנון סעד: אז מה, אני אומר לך שאלה המילים שלו. מה שאני אומר זה מישהו שבדק 5.5 חודשים את הבן אדם מהשורש, על מה אתה מדבר. זה הבן אדם הרביעי, אחד מארבעה.

הדר מימון: תביא לי ביקורת ורואה חשבון שמבקרים כל שנה את העירייה.

שמואל רוטמן: כן, כן.

הדר מימון: מה, אפשר לגנוב כל כך הרבה כסף?

שמואל רוטמן: לא, אני לא אומר שהוא גנב.

הדר מימון: אה, זה הלך לכיס שלו?

אמנון סעד: אם גל וגיל-

הדר מימון: זה הלך למורים, זה הלך לילדים.

אמנון סעד: זה לא הלך לילדים! זה לא הלך לילדים!

הדר מימון: הלך לילדים, הלך למורים.

אמנון סעד: לא, הלך למורים והלך לספקים. מה, על מה אתה מגן פה? על מה אתה מגן, בחייך? על מה אתה מגן?

הדר מימון: אני מגן על הוגנות בסיסית.

אמנון סעד: הוגנות בסיסית.

חיים איפרגן: אמנון, לפי הדר, מחר אתה מחלק לחברי המועצה בלי שהגיע להם.

שמואל רוטמן: מה פתאום.

יובב גוניקמן: אבל חיים, חיים, בואו, אנחנו, רגע, ויקטור. הדר, הדר, הדר.

ורדי בושרי: אמנון, תמשיך, אמנון.

יובב גוניקמן: אנחנו חוזרים. ורדי, ורדי, מה יש לך?!

ורדי בושרי: אמנון, תמשיך. הבן אדם קטע אותו.

שמואל רוטמן: אני ביקשתי.

יובב גוניקמן: בסדר, אני, רגע, רגע, אמנון.

אמנון סעד: אז רגע. בוא בוא-

יובב גוניקמן: אמנון.

אמנון סעד: אני מסכם את זה.

יובב גוניקמן: אמנון, תן לי משפט אחד.

שמואל רוטמן: אבל ביקשנו משפט אחד להגיד, משפט אחד.

יובב גוניקמן: אבל רוטמן, אין לך.

שמואל רוטמן: משפט אחד. הדר, אני מסכים לכל מילה שאתה אומר. אני לא נגד מה שנאמר פה. זה רק אומר דבר אחד פשוט, שאנחנו כולנו בסערת רגשות. יבדקו את הנתונים, אין מה לעשות בלי לשמוע ייעוץ משפטי. אולי הייעוץ המשפטי, בלי לשמוע, ואל תמלמל, לשמוע ייעוץ משפטי ועל בסיס זה מועצת העיר תקבל החלטה. זה דבר אלמנטרי, מה מצחיק אתכם?

יובב גוניקמן: רוטמן, רגע. בואו נסכם שאנחנו סוגרים כרגע את הדיון הזה. נמתין לחוות הדעת של אוראל, הוא יגיע לפה, יציג את חוות הדעת בפני כולם, כולם תשאלו שאלות, תשמעו. ומועצת העיר תחליט. בסדר?

ברק עטרי: מקובל.

יובב גוניקמן: נמשיך הלאה?

אמנון סעד: אני מעלה את זה להצבעה. סעיף מספר 5.

ורדי בושרי: בסדר גמור.

גיל סימנהויז: מועצת העיר מאשרת את הדו"ח הכספי ואת הדו"ח המילולי לשנת 2025 של החברה למוסדות חינוך ביהוד מיסודה של הסוכנות בע"מ (חל"צ), 510496029. מי בעד? הדר, משה, ויקטור, חיים, ורדי, ברק. מה, דוד, בעד?

דוד חדד: לא לא.

גיל סימנהויז: לא. יובב, שמוליק, ראש העיר. מי נגד? דוד. תודה. אושר ברוב קולות.

הצבעה:

בעד - 9	הדר מימון, משה מגן, ויקטור ג'נח, חיים איפרגן, ורדי בושרי, ברק עטרי, יובב גוניקמן, שמואל רוטמן, אמנון סעד
נגד - 1	דוד חדד

החלטה: מועצת העיר מאשרת ברוב קולות את הדו"ח הכספי ואת הדו"ח המילולי לשנת 2025 של החברה למוסדות חינוך ביהוד מיסודה של הסוכנות בע"מ (חל"צ), 510496029.

אמנון סעד: אבל תגיד רגע, מתי משרד הפנים נכנס?

עו"ד רוני חלמיש: לא לא, זה רק דיווח.

אמנון סעד: לא לא, אני שואל על מרכז השירות. מתי הם-

ליאור בוקר: יש לנו דחייה איתם, יש לנו דחייה איתם. אין אגב מכרזים כרגע כי אין שר. אנחנו מדברים על אזור נובמבר.

גיל סימנהויז: תודה רבה.

רו"ח אלכסנדרה מרון: תודה רבה לכולם, שנה טובה.

שמואל רוטמן: שנה טובה.

אמנון סעד: שנה טובה.

שמואל רוטמן: תודה רבה.

סעיף מס' 6 - הארכת שירות מעבר לגיל פרישה של הגב' אידה פרנקו עובד, בשנה נוספת וזאת עד ליום 31/10/27.

גיל סימנהויז: סעיף 6 - הארכת שירות מעבר לגיל פרישה של הגברת אידה פרנקו עובד בשנה נוספת וזאת עד ליום 31/10/27. דברי הסבר: אידה פרנקו עובד, אחראית תחנת משרד הפנים, ילידת 3/8/53 החלה העסקתה בעירייה ב- 1/7/94. העובדת צפויה לפרוש לגמלאות לאחר הארכת שירות ביום 31/10/26, ומבקשת להאריך את שירותה בשנה נוספת עד ליום 31/10/27. מנהל אגף השירות ממליץ על הארכת שירותה בעקבות פתיחת מרכז השירות החדש והצטרפותה של העובדת לצוות רשות האוכלוסין וההגירה, במסגרת הרחבת השירות שניתן מטעמם ובמסגרת הסכם שנחתם בינם לבין העירייה. לאור האמור לעיל, ועדת הארכת השירות שהתכנסה ביום 27/8/26 המליצה לאשר את הבקשה להארכת שירותה של הגב' אידה פרנקו עובד, בשנה נוספת מעבר לגיל 70. צירפנו כנספח ו' - פרוטוקול ועדת הארכת שירות מיום 27/8/26. שאלות?

חיים איפרגן: שאלה רק, אפשר?

גיל סימנהויז: כן.

חיים איפרגן: היא עובדת עירייה?

גיל סימנהויז: כן.

חיים איפרגן: לשירות של רשות האוכלוסין.

גיל סימנהויז: במסגרת ההסכם שלנו מול רשות האוכלוסין, הלשכה תאויש בשלושה עובדים. שני עובדים של רשות האוכלוסין ועובד אחד מטעם העירייה, מאחר והיא כבר קיימת אז-

שמואל רוטמן: מה גיל התקרה? מה גיל התקרה?

גיל סימנהויז: אין.

שמואל רוטמן: אין?

גיל סימנהויז: לכאורה, אין גיל.

שמואל רוטמן: וואלה?

גיל סימנהויז: לא, יש סבירות, יש סבירות ובהתאם לתפקיד.

ויקטור ג'נח: אני מציע עד גיל 75.

הדר מימון: אבל היא כרגע בת 73, לא?

שמואל רוטמן: למה? כן, 73. כל הכבוד.

אמנון סעד: בסדר, לעומת רוטמן, היא צעירה מאוד.

הדר מימון: אבל שאלה.

שמואל רוטמן: ינוקא.

אמנון סעד: אתה יודע שאסור לו, אסור לו לדבר איתה?

שמואל רוטמן: היא קטינה, היא קטינה.

אמנון סעד: קטינה.

חיים איפרגן: ראש העיר, אם ויקטור עדיין פה, היא יכולה להישאר.

גיל סימנהויז: רשות האוכלוסין תיכנס, היא תעבוד במקום

ויקטור ג'נח: ואני אמשיך להיות פה.

גיל סימנהויז: ובעוד שנה נחליט מה אנחנו עושים. יכול להיות שהם ירצו משהו, אנחנו נרצה.

שמואל רוטמן: לא, היא עובדת מעולה. נו, מה, היא עובדת מעולה.

ורדי בושרי: כן, מי בעד?

גיל סימנהויז: מי בעד?

ויקטור ג'נח: כולם.

גיל סימנהויז: הדר, משה, ויקטור, חיים. ורדי, מה איתך? בעד?

ורדי בושרי: אני לא.

גיל סימנהויז: אוקיי. ברק.

ויקטור ג'נח: אה, בגלל יהודה?

ורדי בושרי: לא.

ויקטור ג'נח: אז למה לא? למה לא?

גיל סימנהויז: יובב? יובב בעד. שמוליק בעד. ראש העיר? ראש העיר בעד? מי נגד? מי נגד? מי נמנע?

ורדי בושרי: אני נמנע.

גיל סימנהויז: נמנע ורדי. דוד, אתה לא הצבעת.

דוד חדד: אני לא יודע.

שמואל רוטמן: אז תחליט.

דוד חדד: אני אהיה בעד.

גיל סימנהויז: בעד. אז גם דוד חדד בעד. ורדי נמנע. אתה רוצה לנמק? לא חייב.

ורדי בושרי: לא.

הצבעה:

בעד - 9 הדר מימון, משה מגן, ויקטור ג'נח, חיים איפרגן, ברק עטרי, דוד חדד, יובב גוניקמן, שמואל רוטמן, אמנון סעד

נמנע - 1 ורדי בושרי

החלטה: מועצת העיר מאשרת ברוב קולות את הארכת תקופת העסקתה של הגב' אידה פרנקו עובד, בשנה נוספת, וזאת עד ליום 31/10/27.

סעיף מס' 7 - אישור מועצת העיר להעסקה מעבר לגיל פרישה של הגב' מרים קליין בצלאל בתפקיד קצינת ביקור סדיר

גיל סימנהויז: סעיף 7, אישור מועצת העיר להעסקה מעבר לגיל פרישה של הגב' מרים קליין בצלאל בתפקיד קצינת ביקור סדיר. דברי הסבר: מרים קליין בצלאל, ילידת 12/3/56, החלה העסקתה בעירייה ב- 17/11/25 במילוי מקום זמני. ב- 13/1/26 נקלטה לתפקיד קצינת ביקור סדיר, בתקופת ניסיון, לאחר מכרז ולאחר אישור מועצת העיר להעסקתה מעבר לגיל פרישה. ב- 17/11/26 תמלא שנה להעסקתה בעירייה. העובדת מבקשת להאריך את שירותה בשנה נוספת. מנהלת אגף חינוך, נוער וספורט, מריאנה בן יוסף, ומנהל מחלקת חינוך מיוחד ושירותי פרט, אלירן מושיאשווילי, ממליצים על הארכת שירותה של העובדת לשנת הלימודים תשפ"ז. נוכח הקושי הרב בגיוס קציני ביקור סדיר המצוקה הרבה הקיימת בתחום והצורך בהמשך הרציפות הטיפולית החינוכית והפדגוגית, ועדת הארכת השירות שהתכנסה ביום 27/8/26 המליצה לאשר את הבקשה להארכת שירותה של הגב' מרים קליין בצלאל, לשנת הלימודים תשפ"ז. צירפנו כנספח ז' את פרוטוקול ועדת הארכת שירות מיום 27/8/26. שאלות? מי בעד? הדר, משה, ויקטור, חיים, ורדי, ברק, דוד, יובב, שמוליק, ראש העיר. פה אחד, תודה רבה.

הצבעה:

בעד - 10 הדר מימון, משה מגן, ויקטור ג'נח, חיים איפרגן, ורדי בושרי, ברק עטרי, דוד חדד, יובב גוניקמן, שמואל רוטמן, אמנון סעד

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את העסקתה מעבר לגיל פרישה, של הגב' מרים קליין בצלאל בתפקיד קצינת ביקור סדיר לשנת הלימודים תשפ"ז.

דוד אנרחו, חבר האופוזיציה, נכנס לאולם הישיבות

סעיף מס' 8 - אישור מועצת העיר להעסקה מעבר לגיל פרישה של הגב' רחל אשכנזי בתפקיד סייעת רפואית.

גיל סימנהויז - מנכ"ל העירייה: סעיף מס' 8 - אישור מועצת העיר להעסקה מעבר לגיל פרישה של הגב' רחל אשכנזי בתפקיד סייעת רפואית. רחל אשכנזי דרך אגב היא דוגמא למה שראש העיר דיבר עליו קודם. כשערכנו את השימועים לעובדי התיכון, הצענו תפקידים חלופיים למי שרצה ומי שמתאים. מי שמכיר את רחל אשכנזי, היא הייתה אחות בתיכון והיא הסכימה להיות סייעת צמודה בחינוך המיוחד. דברי הסבר: רחל אשכנזי עבדה בתיכון מקיף יהוד כאחות בית הספר. החל משנת הלימודים תשפ"ז, פעילות התיכון חדלה להתקיים תחת החברה למוסדות חינוך ועברה לניהולה של רשת "אורט". לאור האמור, נערכו שימועים לעובדי התיכון בנוגע להמשך העסקתם. בשימוע שנערך לגב' אשכנזי ב- 12/8/26 הוצע לה לשמש סייעת רפואית צמודה לילד, והיא השיבה בחיוב. לאור ניסיונה ומקצועיותה כאחות, ולאור המחסור הקיים בתומכות חינוך וקושי רב בגיוסן, החליטה ועדת הבחינה להמליץ על בחירתה לתפקיד חרף כך שהיא מעבר לגיל הפרישה (בת 68). מפאת גילה, העסקתה כפופה לאישור מועצת העיר. צירפנו כנספח ח' - חוות דעת משפטית. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת את העסקתה מעבר לגיל פרישה של הגברת רחל אשכנזי בתפקיד סייעת רפואית צמודה לילד. מי בעד? ויקטור, הדר, משה, דוד, חיים, ורדי, ברק, דוד, יובב, שמוליק, ראש העיר. פה אחד. תודה רבה.

הצבעה:

בעד - 11 הדר מימון, משה מגן, דוד מזרחי, ויקטור ג'נח, חיים איפרגן, ורדי בושרי, ברק עטרי, דוד חדד, יובב גוניקמן, שמואל רוטמן, אמנון סעד

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את העסקתה מעבר לגיל פרישה, של הגב' רחל אשכנזי, בתפקיד סייעת רפואית צמודה לילד.

ויקטור ג'נח, חבר המועצה, יצא מאולם הישיבות

ברק עטרי: שנייה, לפני שאתם מסיימים, באמת, אמנון, דיברתי איתך מילה ואני רוצה שזה פשוט יהיה פה באמת לפרוטוקול. אני מבקש כחבר העירייה, באמת שכל-

שמואל רוטמן: אתה חבר מועצת העיר, אתה חבר מועצת העיר.

ברק עטרי: חבר מועצת העיר, בסדר. אני מבקש באמת שכל הוועדות, אמנון, יתקיימו באמת לאחר- אני פשוט עובד עד שעה, אני עושה מאמצים לצאת בחמש ורבע ולהגיע בשש. אני באמת ביקשתי, אני לא יודע, דיברת איתי עכשיו על משהו של שימי בשעה ארבע. גם אם היה, אני אומר לך שאני לא קיבלתי, אני אומר לך שבאמת לא קיבלתי ואני מוכן להראות אבל עדיין אני מבקש שכל הוועדות האלה יהיו לאחר השעה שש בשעה שאני יכול להגיע ואני באמת משתדל להגיע ורוצה להגיע ופשוט אין לי.

שמואל רוטמן: בעיה, בעיה. עובדי עירייה צריך לכבד, אבל יש עובדי עירייה, נו.

משה מגן: אני בעד מה שהוא אומר אבל יש לי הסתייגות.

אמנון סעד: אה, גם אתה יושב ראש ועדת מכרזים.

שמואל רוטמן: כן, כן.

ברק עטרי: גם אליו פניתי, הוא יודע את זה.

משה מגן: יש לי הסתייגות.

אמנון סעד: כן.

משה מגן: בוועדת מכרזים להחלטות זה בסדר שיהיה בשעה שהוא מדבר עליה, זה בסדר.

אמנון סעד: שש.

שמואל רוטמן: כן.

משה מגן: אבל בפתיחה-

שמואל רוטמן: פתיחה תעשה מתי שאתה רוצה, פתיחה זה בסדר.

ברק עטרי: אני לא דיברתי על פתיחה. משה, אם היית רוצה, זה בסדר.

שמואל רוטמן: משה.

ברק עטרי: אני מדבר על הוועדות.

אמנון סעד: רגע, רגע, אין בעיה, הוא צודק, הוא לא מדבר על הפתיחה.

שמואל רוטמן: פתיחה אף אחד לא בא, תעשה אתה.

גיל סימנהויז: תודה רבה. שנה טובה. הישיבה נסגרה.

הישיבה ננעלה.